

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2005/C 6/01	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 18. novembrī apvienotajās lietās C-10/02 un C-11/02 (Tribunale amministrativo regionale per la Puglia lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Anna Fascicolo u.c., Enzo De Benedictis u.c. pret Regione Puglia u.c. (C-10/02) un Grazia Berardi u.c., Lucia Vaira u.c. pret Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 u.c. (C-11/02) (Ārstu pārvietošanās brīvība — Direktīvas 86/457/EEK un 93/16/EEK — Diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atzīšana — Dalībvalstu pienākums atļaut veikt ģimenes ārsta praksi savā sociālās nodrošināšanas sistēmā tikai speciāla diploma īpašniekiem — Iegūtās tiesības — Līdz 1995. gada 1. janvārim iegūto tiesību apliecināšana dokumenta līdzvērtība speciālam mācību kursa diplomam — Ģimenes ārstu saraksta sastādīšana ievērojot iegūtos kvalifikācijas dokumentus nolūkā apstiprināt viņus brīvajos reģiona amatos)	1
2005/C 6/02	Tiesas spriedums (virspalāta) 2004. gada 9. novembrī lietā C-46/02 (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Fixtures Marketing Ltd pret Oy Veikkaus Ab (Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Ieguldījums datu bāzes satura iegūšanā, pārbaudē un atspoguļojumā — Futbola čempionātu programma — Derības)	2
2005/C 6/03	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī apvienotajās lietās C-183/02 P un C-187/02 P Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) un Territorio Histórico de Álava – Disputación Foral de Álava (C-187/02 P) pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Valsts atbalsts — Nodokļu pasākumi — Tiesiskā palātvība — Jauni pamati)	2
2005/C 6/04	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-185/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Atkritumu pārvaldība — Polihlorēta bifenila un polihlorēta terfenila apglabāšana — Direktīva 96/59/EEK)	3

2005/C 6/05	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī apvienotajās lietās C-186/02 P un C-188/02 P Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (C-188/02) pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Valsts atbalsts — Nodokļu pasākumi — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Pamatojums — Jauni pamati)	3
2005/C 6/06	Tiesas spriedums (virspalāta) 2004. gada 9. novembrī lietā C-203/02 Court of Appeal (Anglija un Velsa; Civil Division) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu prāvā The British Horseracing Board Ltd. e.a. pret William Hill Organization Ltd (Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Datubāzes satura iegūšana, pārbaude vai noformēšana — Datubāzes satura (ne) būtiska daļa — Iegūšana un atkārtota izmantošana — Parasta izmantošana — Nepamatots kaitējums, kas nodarīts ražotāja legītimajām interesēm — Zirgu datubāze — Skriešanās sacīkšu saraksts — Derības)	4
2005/C 6/07	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-216/02 (Werwaltungsgerichtshof lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen pret Burgenländische Landesregierung (Brīva preču aprite — Kopienas iekšējā tirdzniecība ar zirgu dzimtas dzīvniekiem — Organizāciju un apvienību, kas uztur vai veido ciltsgrāmatas reģistrēto zirgu dzimtas dzīvniekiem, apstiprināšanas vai atzīšanas procedūra — Lēmuma 92/353/EEK 2. panta 2. punkts)	5
2005/C 6/08	Tiesas spriedums (Virspalāta) 2004. gada 16. novembrī lietā C-245/02 (Korkein oikeus lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Anheuser-Busch Inc. pret Budějovický Budvar, národní podnik (Līgums par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu — TRIPS līguma 2. panta 1. punkts, 16. panta 1. punkts un 70. pants — Preču zīme — Preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību apjoms — Šķietamā apzīmējuma kā komercnosaukuma izmantošana)	5
2005/C 6/09	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-249/02 Portugāles Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — ELVGF finansējums — Dalībvalsts faktiskie izdevumi, kas ir mazāki par Komisijai iesniegtajā izdevumu aplēsē minētajiem — Komisijas kompetence samazināt veicamos avansa maksājumus — Komisijas ģenerāldirektora vēstule, kurā dalībvalsts tiek informēta par šo samazinājumu — Akts ar juridiski saistošu iedarbību)	6
2005/C 6/10	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-284/02 (Bundesarbeitsgericht lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Land Brandenburg pret Ursula Sass (Sociālā politika — Vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēji — EKL 141. pants — Vienlīdzīgs atalgojums — Direktīva 76/207/EEK — Vienlīdzīga attieksme — Grūtniecības un dzemdību atvaļinājums — Pāreja uz augstāku atalgojuma pakāpi — Atbilstoši bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas tiesību aktiem piešķirtā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma neņemšana vērā pilnā apmērā)	6
2005/C 6/11	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-317/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienas zivsaimniecības sistēma — Regula (EEK) Nr. 3760/92/EEK un Regula (EEK) Nr. 2847/93 — Nozvejas kvotu pārsniegšana)	7
2005/C 6/12	Tiesas spriedums (Virspalāta) 2004. gada 16. novembrī lietā C-327/02 (Rechtbank te's-Gravenhage lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Lili Georgieva Panayotova u.c. pret Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Asociācijas nolīgums starp Kopienām un Bulgāriju, Kopienām un Poliju un Kopienām un Slovākiju — Tiesības veikt uzņēmējdarbību — Valsts tiesību akti, kas paredz bez izskatīšanas noraidīt uzturēšanās atļaujas pieteikumus ar mērķi veikt uzņēmējdarbību, pamatojoties uz to, ka pieteikuma iesniedzējam nav pagaidu uzturēšanās atļaujas)	7

2005/C 6/13	Tiesas spriedums (virspalāta) 2004. gada 9. novembrī lietā C-338/02 (Högsta domstolen lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Fixtures Marketing Ltd pret Svenska Spel AB (Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Ieguldījums datubāzes satura iegūšanā, pārbaudē un atspoguļojumā — Futbola čempionātu programma — Derības)	8
2005/C 6/14	Tiesas spriedums (Pirmā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-420/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Pretlikumīga atkritumu noglabāšana "Péra Galini" izgāztuvē — Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kuru grozījusi Direktīva 91/156/EEK — 4. un 9. pants)	9
2005/C 6/15	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-425/02 (Cour administrative lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Johanna Maria Delahaye, Boor laulātā, pret Civildienesta un administratīvo reformu ministru (Darbinieku tiesību saglabāšana, uzņēmumam pārejot valstij — Valsts iespēja uzlikt pienākumu ievērot publisko tiesību noteikumus — Darba samaksas apjoma samazināšana)	9
2005/C 6/16	Tiesas spriedums (virspalāta) 2004. gada 9. novembrī lietā C-444/02 (Monomeles Protodikeio Athinon lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Fixtures Marketing Ltd pret Organismos prognostikon agonon podofairou AE (OPAP) (Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Datubāzes jēdziens — Sui generis tiesību piemērošanas joma — Futbola čempionāta plāns — Derības)	10
2005/C 6/17	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-457/02 kriminālā tiesvedība pret Antonio Niselli (Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Ražošanas vai patēriņa atliekas, ko iespējams izmantot atkārtoti — Metāllūžņi)	10
2005/C 6/18	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-467/02 (Verwaltungsgericht Stuttgart lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Inan Cetinkaya pret Land Baden-Württemberg (Asociācijas līgums starp EEK un Turciju — Brīva darba ņēmēju pārvietošanās — Asociācijas Padomes lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa un 14. panta 1. punkts — Turku izcelsmes darba ņēmēja pilngadību sasnieguša bērna uzturēšanās tiesības — Lēmuma par izraidīšanu priekšnoteikumi — Kriminālā sodmība)	11
2005/C 6/19	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-73/03 Spānijas Karaliste pret Eiropas Kopienu Komisiju (Valsts atbalsti — Nodokļu atvieglojumi lauku saimniecību nodošanai — Aizdevumu un garantiju subsidēšana lauksaimnieku labā)	11
2005/C 6/20	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-124/03 (College van Beroep voor het befrrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV pret Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees (Veterinārās problēmas — Neapstrādāta piens, termiski apstrādāta piens un piens produktu ražošana un laišana tirgū — No Arubas ievestā cukura, kakao un nokrejata piens pulvera maisījums)	12
2005/C 6/21	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-126/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK — Valsts pakalpojumu līgumi — Atkritumu transportēšanas pakalpojumi — Procedūra bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas — Līgumslēdzēja iestādes noslēgts līgums par ekonomisko darbību, kas ir pakļauta konkurencei — Līgumslēdzēja iestādes noslēgts līgums, lai tā varētu iesniegt piedāvājumu līgumu piešķiršanas procedūrā — Pakalpojumu sniedzēja spēju pamatojums — Iespēja pašlautes uz trešo personu spējām — Apakšlīgumi — Valsts pienākumu neizpildi konstatējoša sprieduma sekas)	12

2005/C 6/22	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-148/03 (Oberlandesgericht München lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG pret Portbridge Transport International BV (Briseles konvencija — 20. pants un 57. panta 2. punkts — Atbildētāja nepiedalīšanās tiesas procesā — Atbildētājs, kura domicils atrodas citā līgumslēdzējā valstī — Ženēvas konvencija par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu — Konvenciju kolīzija)	13
2005/C 6/23	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 11. novembrī lietā C-171/03 (College van Beroep voor het bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Maatschap Toeters, C. Verberk pret Productschap Vee en Vlees (Lielopu un teļa gaļa — Piemaksa par teļa gaļas agrīnu laišanu tirgū — Piemaksas pieteikuma iesniegšanas termiņš — Termiņa aprēķināšanas noteikumi — Regulas (EEK) Nr. 3886/92 spēkā esamība)	13
2005/C 6/24	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-284/03 (Briseles Cour d'appel lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Beļģijas valsts pret Temco Europe SA (Sestā PVN direktīva — 13. panta B daļas b) apakšpunkts — Atbrīvotās darbības — Nekustamo īpašumu īre vai noma — Līgums par nodošanu lietošanā uz laiku)	14
2005/C 6/25	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-357/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/24/EK — Darbinieku veselības un drošības aizsardzība — Risks, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā — Transpozīcijas neīstenošana pilnībā noteiktajā termiņā visā dalībvalsts teritorijā)	14
2005/C 6/26	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-360/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākuma neizpilde — Direktīva 2000/39/EK — Darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzība — Risks, ko rada ķīmikāliju izmantošana darbā — Darba vietā pieļaujamo indikatīvo robežvērtību noteikšana — Direktīva nav paredzētajā termiņā transponēta visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā)	15
2005/C 6/27	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-421/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Ģenētiski modificētu organismu apzināta izplatīšana vidē — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	15
2005/C 6/28	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-422/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	16
2005/C 6/29	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-460/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/53/EK — Nolietoti transportlīdzekļi — Netransponēšana)	16
2005/C 6/30	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-482/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/14/EK — Kopienas dzelzceļš — Dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšana un maksas iekasēšana par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju — Netransponēšana paredzētajā termiņā)	16
2005/C 6/31	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-497/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. pants — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Pārtikas piedevu pārdošana pa pastu — Aizliegums)	17

2005/C 6/32	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-505/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Dzeramā ūdens kvalitāte — Direktīva 80/778/EEK)	17
2005/C 6/33	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-4/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/44/EK — Izgudrojumu tiesiskā aizsardzība biotehnoloģijā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	18
2005/C 6/34	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 28. oktobrī lietā C-5/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/44/EK — Izgudrojumu tiesiskā aizsardzība biotehnoloģijā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	18
2005/C 6/35	Tiesas spriedums (piektā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-78/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/61/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)	18
2005/C 6/36	Tiesas spriedums (piektā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-79/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/40/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	19
2005/C 6/37	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-116/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/17/EK — Apdrošināšanas sabiedrību sanācija un darbības izbeigšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	19
2005/C 6/38	Tiesas spriedums (sestā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-143/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	20
2005/C 6/39	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2004. gada 18. novembrī lietā C-164/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/17/EK — Apdrošināšanas sabiedrību sanācija un darbības izbeigšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	20
2005/C 6/40	Tiesas rīkojums (ceturtā palāta) 2004. gada 22. jūnijā lietā C-151/03 P Karl L. Meyer pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Komisijas pieļauto dienesta kļūdas rezultātā radīto zaudējumu atlīdzība — AZT asociācijas lēmumu piemērošana)	21
2005/C 6/41	Tiesas rīkojums (sestā palāta) 2004. gada 5. oktobrī lietā C-192/03 P Alcon Inc. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Kopienas preču zīmes spēkā neesamība — Regulas Nr. 40/94 51. pants — Absolūts reģistrācijas atteikuma pamatojums — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtā atšķirtspēja — Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts — Termins "BSS")	21
2005/C 6/42	Tiesas rīkojums (sestā palāta) 2004. gada 12. oktobrī lietā C-352/03 P Pietro Del Vaglio pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Ierēdņi — Pensijas — Dzīvesvietas valsts maiņa — Piemērojamais koriģējošais koeficients — Acīmredzami daļēji nepieņemama un acīmredzami daļēji nepamatota apelācijas sūdzība)	22

2005/C 6/43	Tiesas rīkojums (piektā palāta) 2004. gada 1. oktobrī lietā C-480/03 (Cour d'arbitrage lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde pret Valonijas valdību un Ministru padomi (Reglamenta 104. panta 3. punkts — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Gūstā dzimušas un uzaugušas sugas) 22	22
2005/C 6/44	Lieta C-418/04: Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 29. septembrī 22	22
2005/C 6/45	Lieta C-427/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 5. oktobrī 24	24
2005/C 6/46	Lieta C-438/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 14. oktobra Cour d'appel de Bruxelles (devītā palāta) spriedumu lietā Mobistar SA pret Institut belge des services postaux et des télécommunications, saīsinājumā IBPT, klātesot Belgacom Mobile SA un Base SA 24	24
2005/C 6/47	Lieta C-439/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) spriedumu lietā Axel Kittel pret Beļģijas valsti 25	25
2005/C 6/48	Lieta C-440/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) spriedumu lietā Beļģijas valsts pret Recolta Recycling s.p.r.l. 25	25
2005/C 6/49	Lieta C-443/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden spriedumu lietā H.A. Solleveld pret Inspecteur van de Belastingdienst-ondernemingem Amersfoort 26	26
2005/C 6/50	Lieta C-444/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden lēmumu lietā J. E. van den Hout-van Eijnsbergen pret Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Leiden 26	26
2005/C 6/51	Lieta C-446/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. oktobra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division rīkojumu lietā Test Claimants in the FII Group Litigation pret Commissioners of Inland Revenue 26	26
2005/C 6/52	Lieta C-452/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 11. oktobra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main rīkojumu lietā Fidium Finanz AG pret Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht 28	28
2005/C 6/53	Lieta C-453/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 31. augusta Landgericht Berlin lēmumu komercreģistra lietā Die innoventif Limited, Beteiligte - Die innoventif Limited 29	29
2005/C 6/54	Lieta C-455/04: Prasība pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 28. oktobrī 30	30
2005/C 6/55	Lieta C-457/04: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 29. oktobrī 30	30
2005/C 6/56	Lieta C-463/04: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 25. oktobrī 30	30

2005/C 6/57	Lieta C-467/04: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 8. jūlija Audiencia Provincial de Málaga (pirmā palāta) rīkojumu lietā par G. Francesco Gasparini un citu iesniegto apelācijas sūdzību par 2003. gada 21. novembra rīkojumu, ar ko uzsākta saīsinātā procedūra	31
2005/C 6/58	Lieta C-472/04: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī	31
2005/C 6/59	Lieta C-476/04: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 12. novembrī	32
2005/C 6/60	Lietas C-67/03 izslēgšana no reģistra	32
2005/C 6/61	Lietas C-93/04 izslēgšana no reģistra	32
2005/C 6/62	Lietas C-117/04 izslēgšana no reģistra	32
2005/C 6/63	Lietas C-118/04 izslēgšana no reģistra	32
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2005/C 6/64	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 28. oktobrī lietā T-35/01 Shanghai Teraoka Electronic co. Ltd pret Eiropas Savienības Padomi (Dempings — Galīgo antidempinga maksājumu uzlikšana — Ķīnas izcelsmes elektroniskie svāri — Tāda uzņēmuma statuss, kas attīstās tirgus ekonomikā — Zaudējumu noteikšana — Cēloņsakarība — Tiesības uz aizstāvēšanos)	33
2005/C 6/65	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 26. oktobrī lietā T-207/02 Nicoletta Falcone pret Eiropas Kopienu Komisiju (Ierēdņi — Vispārējais konkurss — Nepielaišana pie rakstiskā parbaudījuma, pamatojoties uz iepriekšējās konkursa atlases kārtas rezultātiem — Konkursa paziņojuma pretlikumīgums)	33
2005/C 6/66	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 28. oktobrī apvienotajās lietās T-219/02 un T-337/02 Olga Lutz Herrera pret Eiropas Kopienu Komisiju (Civildienests — Vispārējs konkurss — Nepielaišana pie pārbaudījumiem — Paziņojums par konkursu — Vecuma ierobežojums)	34
2005/C 6/67	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 26. oktobrī lietā T-55/03 Philippe Brendel pret Eiropas Kopienu Komisiju (Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasifikācija pakāpē un līmenī — Līmeņa papildu darba stāzs — Prasība par zaudējumu atlīdzību)	34
2005/C 6/68	Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 28. oktobrī lietā T-76/03 Herbert Meister pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Ierēdņi — Dienesta vadītāja atkārtota iecelšana amatā — Dienesta intereses — Darba līdzvērtība — Tiesības uz vārda brīvību — Pienākums sniegt padomu — Pamatojums — Tiesības tikt uzklausiņam — Ārpuslīgumiskā atbildība)	35
2005/C 6/69	Pirmās instances tiesas rīkojums 2004. gada 29. septembrī lietā T-394/02 Arnaldo Lucaccioni pret Eiropas Kopienu Komisiju (Pensija — Process par aresta uzlikšanu algai — Valsts tiesas sprieduma izpilde)	35
2005/C 6/70	Pirmās instances tiesas rīkojums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-3/03 Everlast Worlds's Boxing Headquarters Corporation pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (Kopienas preču zīme — Daļējs reģistrācijas atteikums — Pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)	36

2005/C 6/71	Pirmās instances tiesas rīkojums 2004. gada 27. septembrī lietā T-108/04 Nikolaus Steininger pret Eiropas Kopienu Komisiju (Karjeras attīstības ziņojums — Nopelnu punktu samazināšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	36
2005/C 6/72	Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja rīkojums 2004. gada 15. oktobrī lietā T-193/04 Hans-Martin Tillack pret Eiropas Kopienu Komisiju (Pagaidu noregulējuma pasākumu process — Pieteikums par pagaidu noregulējuma pasākumiem un piemērošanas apturēšanai)	36
2005/C 6/73	Lieta T-322/03: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2003. gada 19. septembrī iesniedza Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H.	37
2005/C 6/74	Lieta T-382/04: Prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading B.V. iesniedza 2004. gada 23. septembrī	37
2005/C 6/75	Lieta T-387/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko EnBW Energie Baden-Württemberg AG iesniedza 2004. gada 27. septembrī	38
2005/C 6/76	Lieta T-393/04: Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Dirk Klaas iesniedza 2004. gada 30. septembrī	39
2005/C 6/77	Lieta T-396/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (ITSB) (Preču zīmes, paraugi un modeļi), ko SOFFASS S.p.A. iesniedza 2004. gada 4. oktobrī	39
2005/C 6/78	Lieta T-399/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Scandlines Sverige AB iesniedza 2004. gada 7. oktobrī	40
2005/C 6/79	Lieta T-419/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Nadine Schmit iesniedza 2004. gada 8. oktobrī	40
2005/C 6/80	Lieta T-421/04: Prasība pret Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru, ko José Antonio Carreira iesniedza 2004. gada 11. oktobrī	41
2005/C 6/81	Lieta T-432/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Walter Parlante iesniedza 2004. gada 22. oktobrī	41
2005/C 6/82	Lieta T-433/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Angela Davi iesniedza 2004. gada 22. oktobrī	42
2005/C 6/83	Lieta T-434/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Alex Milbert un citi iesniedza 2004. gada 22. oktobrī	42
2005/C 6/84	Lieta T-435/04: Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju, ko Manuel Simões Dos Santos iesniedza 2004. gada 22. oktobrī	43
2005/C 6/85	Lieta T-436/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carlos Sánchez Ferriz iesniedza 2004. gada 26. oktobrī	43
2005/C 6/86	Lieta T-437/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Holger Standertskjöld-Nordenstam iesniedza 2004. gada 1. novembrī	44
2005/C 6/87	Lieta T-438/04: Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Elke Huober iesniedza 2004. gada 29. oktobrī	44
2005/C 6/88	Lieta T-441/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Jean-Claude Heyraud iesniedza 2004. gada 2. novembrī	45

2005/C 6/89	Lieta T-442/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Andrea Walderdorff iesniedza 2004. gada 5. novembrī	45
2005/C 6/90	Lieta T-463/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Danish Management A/S iesniedza 2004. gada 2. decembrī	46
2005/C 6/91	Lieta T-464/04: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Impala iesniedza 2004. gada 3. decembrī	46

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2005/C 6/92	Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 314, 18.12.2004.	48
-------------	--	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 18. novembrī

apvienotajās lietās C-10/02 un C-11/02 (Tribunale amministrativo regionale per la Puglia lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Anna Fascicolo u.c., Enzo De Benedictis u.c. pret Regione Puglia u.c. (C-10/02) un Grazia Berardi u.c., Lucia Vaira u.c. pret Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4 u.c. (C-11/02) ⁽¹⁾

(Ārstu pārvietošanās brīvība — Direktīvas 86/457/EEK un 93/16/EEK — Diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu atzīšana — Dalībvalstu pienākums atļaut veikt ģimenes ārsta praksi savā sociālās nodrošināšanas sistēmā tikai speciāla diploma īpašniekiem — Iegūtās tiesības — Līdz 1995. gada 1. janvārim iegūto tiesību apliecināšana dokumenta līdzvērtība speciālam mācību kursa diplomam — Ģimenes ārstu saraksta sastādīšana ievērojot iegūtos kvalifikācijas dokumentus nolūkā apstiprināt viņus brīvajos reģiona amatos)

(2005/C 6/01)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Apvienotajās lietās C-10/02 un C-11/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Tribunale amministrativo regionale per la Puglia (Itālija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2001. gada 10. oktobrī un kas Tiesā reģistrēti 2002. gada 15. janvārī tiesvedībās Anna Fascicolo u.c., Enzo De Benedictis u.c. pret Regione Puglia, Maria Paciolla, Assessorato alla Sanità e Servizi Sociali della Regione Puglia, Coordinatore del Settore Sanità, Azienda Unità Sanitaria Locale BR/1, Felicia Galietti u.c., Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Madia Evangelina Magrì, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/1, Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3 (lietā C-10/02) un Grazia Berardi u.c., Lucia Vaira u.c. pret Azienda Unità Sanitaria Locale BA/4, Angelo Michele Cea, Scipione De Mola, Francesco

d'Argento, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/2, Antonella Battista u.c., Nicola Brunetti u.c., Azienda Unità Sanitaria Locale BA/3, Azienda Unità Sanitaria Locale FG/3, Erasmo Fiorentino (lietā C-11/02), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnese R. Silva de Lapuerta, tiesneši K. Lenaerts, S. von Bahr un K. Schiemann (referents), ģenerāladvokāte J. Kokott, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/16/EEK par ārstu brīvas pārvietošanās veicināšanu un viņu diplomu, sertifikātu un citu viņu kvalifikāciju apliecināšanu dokumentu savstarpēju atzīšanu 36. panta 2. punkts neuzliek dalībvalstīm par pienākumu, ieceļot ģimenes ārsta amatā, uzskatīt, ka pirms 1995. gada 1. janvāra iegūtās tiesības veikt ģimenes ārsta praksi valsts veselības sistēmā ir līdzvērtīgas iegūtam speciālam vispārējās medicīnas prakses mācību kursa sertifikātam;
- 2) Direktīvas 93/16 36. panta 2. punkts neiestājas pret to, ka dalībvalstis piešķir ārstiem, kuriem vienlaicīgi ir vispārējās medicīnas prakses mācību kursa sertifikāts un tiesības uz 1994. gada 31. decembri veikt ģimenes ārsta praksi valsts veselības sistēmā:

— ievērojami lielāku amatu rezervi nekā tā paredz attiecīgi, ārstiem ar minēto sertifikātu un ārstiem ar iepriekš iegūtām tiesībām veikt praksi, tiem atļaujot vienlaicīgi pretendēt uz abām paredzētajām amatu kategorijām;

— vēl labvēlīgāku attieksmi, piešķirot tiem - laikā, kad tie pretendē uz amatu kvotu ārstiem, kas ieguvuši tiesības praktizēt profesijā līdz 1994. gada 31. decembrim, papildu punktu skaitu, kas paredzēti par iepriekš minētā sertifikāta iegūšanu.

⁽¹⁾ OV C 68, 16.3.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 9. novembrī

lietā C-46/02 (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)
 Fixtures Marketing Ltd pret Oy Veikkaus Ab ⁽¹⁾

(Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Ieguldījums datu bāzes satura iegūšanā, pārbaudē un atspoguļojumā — Futbola čempionātu programma — Derības)

(2005/C 6/02)

(tiesvedības valoda - somu)

Lietā C-46/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Vantaan käräjäoikeus (Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 1. februārī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 18. februārī tiesvedībā Fixtures Marketing Ltd pret Oy Veikkaus Ab, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātu priekšsēdētāji P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas un K. Lenaerts (referents), tiesneši J.-P. Puissechet, R. Schintgen, tiesnese N. Colneric un tiesnesis J. N. Cunha Rodrigues, ģenerāladvokāte C. Stix-Hackl, sekretāres M. Múgica Arzamendi un M.-F. Contet, galvenās administratores, 2004. gada 9. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

ieguldījums datubāzes satura iegūšanā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 7. panta 1. daļas izpratnē ir jāsaprot kā tāds jēdziens, kas iekļauj pastāvošo elementu meklēšanai un to apkopošanai minētajā bāzē vēltītos līdzekļus. Jēdziens neaptver līdzekļus, kas tika izmantoti datubāzes saturu veidojošo elementu radīšanai. Tādējādi spēļu programmu sastādīšanas futbola čempionāta organizēšanai kontekstā ieguldījums neaptver līdzekļus, kas vēltīti šī čempionāta dažādo spēļu datumu, sarakstu un komandu pāru noteikšanai.

⁽¹⁾ OV C 109, 4.5.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

apvienotajās lietās C-183/02 P un C-187/02 P Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa) (C-183/02 P) un Territorio Histórico de Álava – Disputación Foral de Álava (C-187/02 P) pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — Nodokļu pasākumi — Tiesiskā palāvība — Jauni pamati)

(2005/C 6/03)

(tiesvedības valoda – spāņu)

Apvienotajās lietās C-183/02 P un C-187/02 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 49. pantam, ko attiecīgi 2002. gada 15. un 16. maijā iesniedza Daewoo Electronics Manufacturing España SA (Demesa), Vitoria (Spānija) (advokāti A. Creus Carreras un B. Uriarte Valiente) (C-183/02 P) Territorio Histórico de Álava – Disputación Foral de Álava (advokāti A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente un M. Bravo-Ferrer Delgado (C-187/02 P), ko atbalsta Comunidad Autónoma del País Vasco (advokāts E. Garayar Gutiérrez), pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji – F. Santaolalla Gadea un J. L. Buendía Sierra), Asociación Nacional de Fabricantes de Electrodomésticos de Línea Blanca (ANFEL), Madride (Spānija), un Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED), Brisele (Beļģija), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesnesis C. Gulmann (referents) un tiesnese N. Colneric, ģenerāladvokāte J. Kokott, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) lietas C-183/02 P un C-187/02 P apvienot sprieduma taisīšanai;
- 2) apelācijas sūdzības noraidīt;
- 3) prasītājas papildus saviem izdevumiem atlīdzina Eiropas Kopienu Komisijas izdevumus;
- 4) Comunidad Autónoma del País Vasco sedz savus izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 180, 27.7.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-185/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Atkritumu pārvaldība — Polihlorēta bifēnīla un polihlorēta terfenīla apglabāšana — Direktīva 96/59/EEK)*

(2005/C 6/04)

(tiesvedības valoda - portugāļu)

Lietā C-185/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 17. maijā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis - A. Caeiros) pret Portugāles Republiku (pārstāvji - L. Fernandes, M. Telles Romão un M. J. Lois), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Borg Barthet, tiesneši S. von Bahr un J. Malenovský (referents), ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) noteiktos termiņos nepaziņojot Eiropas Kopienu Komisijai 1996. gada 16. septembra Padomes Direktīvas 96/59/EEK par polihlorētu bifēnīlu un polihlorētu terfenīlu (PCB/PCT) apglabāšanu 11. pantā minētos plānus un projektus, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā norma;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Eiropas Kopienu Komisija un Portugāles Republika sedz savus izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 180, 27.7.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

apvienotajās lietās C-186/02 P un C-188/02 P Ramondín SA, Ramondín Cápsulas SA (C-186/02), Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (C-188/02) pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾*(Apelācija — Valsts atbalsts — Nodokļu pasākumi — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Pamatojums — Jauni pamati)*

(2005/C 6/05)

(tiesvedības valoda - spāņu)

(pagaidu tulkojums - galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Apvienotajās lietās C-186/02 P un C-188/02 P par divām apelācijām atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 49. pantam, ko attiecīgi 2002. gada 15. un 16. maijā iesniedza Ramondín SA, Logroño (Spānija) un Ramondín Cápsulas SA, Laguardia (Spānija), (advokāts J. Lazcano-Iturburu Aystaran) C-186/02 P, Territorio Histórico de Álava - Diputación Foral de Álava (advokāti A. Creus Carreras, B. Uriarte Valiente un M. Bravo-Ferrer Delgado), C-188/02 P, pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji - F. Santaolalla Gadea un J. L. Buendía Sierra), ko atbalsta Comunidad Autónoma de La Rioja (advokāts J. M. Criado Gámez), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesnesis C. Gulmann (referents) un tiesnese N. Colneric, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) lietas C-186/02 P un C-188/02 P ir apvienotas sprieduma taisīšanai;

2) apelācijas sūdzības tiek noraidītas;

3) prasītājas papildus saviem izdevumiem atlīdzina Eiropas Kopienu Komisijas un Comunidad Autónoma de La Rioja izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 191, 10.8.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 9. novembrī

lietā C-203/02 Court of Appeal (Anglija un Velsa; Civil Division) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu prāvā The British Horseracing Board Ltd. e.a. pret William Hill Organization Ltd ⁽¹⁾

(Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Datubāzes satura iegūšana, pārbaude vai noformēšana — Datubāzes satura (ne) būtiska daļa — Iegūšana un atkārtota izmantošana — Parasta izmantošana — Nepamatots kaitējums, kas nodarīts ražotāja legītimajām interesēm — Zirgu datubāze — Skriešanās sacīkšu saraksts — Derības)

(2005/C 6/06)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-203/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Court of Appeal (Anglija un Velsa; Civil Division) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 24. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 31. maijā tiesvedībā The British Horseracing Board Ltd. e.a. pret William Hill Organization Ltd, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Škouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas un K. Lenaerts (referents), tiesneši J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric un J. N. Cunha Rodrigues, ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretāres M. Múgica Arzamendi un M.-F. Contet, galvenās administratores, 2004. gada 9. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) ieguldījuma, kas saistīts ar datubāzes satura iegūšanu Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 7. panta 1. punkta izpratnē, jēdziens saprotams kā tāds, kas iezīmē līdzekļus, kuri domāti esošu materiālu meklēšanai un to sakārtošanai minētajā bāzē; šis jēdziens neaptver līdzekļus, kuri izmantoti datubāzi veidojošo materiālu radīšanai;

ieguldījuma, kas saistīts ar datubāzes satura pārbaudi Direktīvas 96/9 7. panta 1. punkta izpratnē, jēdziens saprotams kā tāds, kas paredz līdzekļus, kuri nolūkā nodrošināt minētajā bāzē ietvertās informācijas uzticamību domāti meklēto materiālu precizitātes kontrolei šīs bāzes izveidošanas, kā arī tās darbības laikā;

šis jēdziens neaptver līdzekļus, kas vēltīti pārbaudēm laikā, kad tiek radīti materiāli, kuri pēc tam tiek sakārtoti datubāzē;

līdzekļi, kas tiek vēltīti to zirgu saraksta izveidošanai, kuri piedalās skriešanās sacīkstē, un šajā sakarā notiekošajām pārbaudēm, nav pielīdzināmi ieguldījumam, kas saistīts ar tādas datubāzes satura iegūšanu un pārbaudi, kurā atrodams šis saraksts;

2) iegūšanas un atkārtotas izmantošanas jēdzieni Direktīvas 96/9 7. panta izpratnē ir interpretējami tādējādi, ka tie attiecas uz jebkuru nesankcionētu visa datubāzes satura vai tā daļas piesavināšanos un publisku izplatīšanu; šie jēdzieni neprasa tiešu pieeju attiecīgajai datubāzei;

apstākļi, ka datubāzes veidotājs vai kāds ar tā piekrišanu ir padarījis datubāzes saturu par publiski pieejamu, neietekmē datubāzes veidotāja tiesības aizliegt iegūt un/vai atkārtoti izmantot visu datubāzes saturu vai tā būtisku daļu;

3) datubāzes satura kvantitātes aspektā novērtētas būtiskas daļas jēdziens Direktīvas 96/9 7. panta 1. punkta izpratnē attiecas uz iegūto un/vai atkārtoti izmantoto datu apjoma bāzi un ir izvērtējams, salīdzinot to ar visu datubāzes satura apjomu;

datubāzes satura kvalitātes aspektā novērtētas būtiskas daļas jēdziens attiecas uz ieguldījuma, kas saistīts ar iegūšanas un/vai atkārtotas izmantošanas darbības objekta satura iegūšanu, pārbaudi vai noformēšanu, nozīmīgumu neatkarīgi no tā, vai šis objekts veido aizsargātās datubāzes vispārīgā satura kvantitātes aspektā būtisku daļu;

datubāzes satura nebūtiskās daļas jēdziens attiecināms uz jebkuru daļu, kas neatbilst būtiskas daļas jēdzienam gan kvantitatīvā, gan kvalitatīvā aspektā;

4) Direktīvas 96/9 7. panta 5. punktā ietvertais aizliegums attiecas uz nesankcionētas iegūšanas un/vai atkārtotas izmantošanas darbībām, kuru kumulatīvās ietekmes rezultāts ir bez datubāzes veidotāja atļaujas no jauna izveidot visu datubāzes saturu vai tā būtisku daļu un/vai nodrošināt šādas datubāzes visa satura vai būtiskas tā daļas publisku pieejamību, un kuras nopietni kaitē datubāzes veidotāja ieguldījumam.

⁽¹⁾ OV C 180, 27.7.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-216/02 (Werwaltungsgerichtshof lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen pret Burgenländische Landesregierung ⁽¹⁾

(Brīva preču aprīte — Kopienas iekšējā tirdzniecība ar zirgu dzimtas dzīvniekiem — Organizāciju un apvienību, kas uztur vai veido ciltsgrāmatas reģistrēto zirgu dzimtas dzīvniekiem, apstiprināšanas vai atzīšanas procedūra — Lēmuma 92/353/EEK 2. panta 2. punkts)

(2005/C 6/07)

(tiesvedības valoda – vācu)

Lietā C-216/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Werwaltungsgerichtshof (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 23. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 12. jūnijā tiesvedībā Österreichischer Zuchtverband für Ponys, Kleinpferde und Spezialrassen pret Burgenländische Landesregierung, piedaloties Österreichischer Shetlandponyzuchtverband, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnesis A. Rosas (referents) un tiesnese R. Silva de Lapuerta, ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretāre M.-F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtvā daļa ir šāda:

- 1) 2. panta 2. punkta a) daļa Komisijas 1992. gada 11. jūnija Lēmumā 92/353/EEK, kas nosaka apstiprināšanas vai atzīšanas kritērijus organizācijām un apvienībām, kas uztur vai veido reģistrēto zirgu dzimtas dzīvnieku ciltsgrāmatas, ir interpretējama tādējādi, ka, pārbaudot atbilstību vienam vai vairākiem šajā noteikumā minētajiem nosacījumiem, attiecībā uz konkrēto zirgu dzimtas dzīvniekiem šķirni oficiāli jau atzītām vai apstiprinātām organizācijām vai apvienībām nav tiesību prasīt, lai kompetentās iestādes atteiktu jaunas apvienības vai organizācijas atzīšanu vai apstiprināšanu, kas uztur vai veido ciltsgrāmatas tās pašas šķirnes dzīvniekiem;
- 2) Kopienas tiesības neiestājas pret to, ka dalībvalsts likumdošana liedz pastāvošām apvienībām vai organizācijām, kas izsakās pret jaunas apvienības vai organizācijas atzīšanu, pārsūdzēt tiesā minēto iestāžu pieņemto atzīšanas lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 191, 10.8.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(Virspalāta)

2004. gada 16. novembrī

lietā C-245/02 (Korkein oikeus lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Anheuser-Busch Inc. pret Budějovický Budvar, národní podnik ⁽¹⁾

(Līgums par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu — TRIPS līguma 2. panta 1. punkts, 16. panta 1. punkts un 70. pants — Preču zīme — Preču zīmes īpašnieka ekskluzīvo tiesību apjoms — Šķietamā apzīmējuma kā komercnosaukuma izmantošana)

(2005/C 6/08)

(tiesvedības valoda - somu)

Lietā C-245/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Korkein oikeus (Somija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 3. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 5. jūlijā tiesvedībā Anheuser-Busch Inc. pret Budějovický Budvar, národní podnik, Tiesa (Virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans (referents), A. Rosas un palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši C. Gulmann un R. Schintgen, tiesnese N. Colneric, un tiesneši S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues un K. Schiemann, ģenerāladvokāts A. Tizzano, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 16. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtvā daļa ir šāda:

- 1) Līgums par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (TRIPS līgums), kas ietverts Līguma par Pasaules Tirdzniecības organizācijas izveidošanu I C pielikumā, kurš Kopienai vārdā apstiprināts ar Padomes 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK, panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē, ir piemērojams konfliktā gadījumā starp preču zīmi un apzīmējumu, kas varētu tai kaitēt, ja minētais konflikts ir sācies pirms TRIPS līguma piemērošanas brīža, bet turpinās pēc tā;
- 2) komercnosaukums var veidot apzīmējumu TRIPS līguma 16. panta 1. punkta pirmā teikuma nozīmē; šī noteikuma mērķis ir piesākt preču zīmes īpašniekam ekskluzīvas tiesības aizliegt trešām personām lietot apzīmējumu, ja attiecīgā lietošana kaitē vai varētu kaitēt preču zīmes funkcijai, jo īpaši tās pamatfunkcijai, kas ir - garantēt patērētājiem preces izcelsmi;

TRIPS līguma 17. pantā paredzēto izņēmumu mērķis tostarp ir - ļaut trešajām personām lietot preču zīmi identisku vai līdzīgu apzīmējumu, lai norādītu savu komercnosaukumu, taču tikai tad, ja šī lietošana norit saskaņā ar godīgu praksi rūpnieciskās vai komerciālās lietās;

3) komercnosaukums, kas nav ne reģistrēts, ne iegūts lietošanas rezultātā dalībvalstī, kurā ir reģistrēta preču zīme un kurā ir pieprasīta tās aizsardzība attiecībā uz komercnosaukumu, var tikt kvalificēts kā agrāk pastāvējušas tiesības TRIPS līguma 16. panta 1. punkta trešā teikuma nozīmē, ja komercnosaukuma īpašniekam ir tiesības, kas ietilpst TRIPS līguma piemērošanas jomā un kas radušās laikā pirms preču zīmes, ar kuru tas atrodas konflikta situācijā, un kas tam ļauj lietot preču zīmei identisku vai līdzīgu apzīmējumu.

(¹) OV C 219, 14.9.2002.

aprīļa vēstulē, par avansa maksājumu samazināšanu 2002. finanšu gadam saskaņā ar 39. panta 3. punktu Komisijas 1999. gada 23. jūlija Regulā (EK) Nr. 1750/1999, kurā paredzēti sīki izstrādāti piemērošanas noteikumi Padomes Regulai (EK) Nr. 1257/1999 par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai, kas pēdējo reizi ir grozīta ar Komisijas 2001. gada 6. septembra Regulu (EK) Nr. 1763/2001;

2) piespriet Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 219, 14.9.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-249/02 Portugāles Republika pret Eiropas Kopienu Komisiju (¹)

(Lauksaimniecība — Kopējā lauksaimniecības politika — ELVGF finansējums — Dalībvalsts faktiskie izdevumi, kas ir mazāki par Komisijai iesniegtajā izdevumu aplēsē minētajiem — Komisijas kompetence samazināt veicamos avansa maksājumus — Komisijas ģenerāldirektora vēstule, kurā dalībvalsts tiek informēta par šo samazinājumu — Akts ar juridiski saistošu iedarbību)

(2005/C 6/09)

(tiesvedības valoda - portugāļu)

Lietā C-249/02 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2002. gada 1. jūlijā cēla Portugāles Republika, ko pārstāv L. Fernandes, pārstāvis, palīdzot C. Botelho Moniz un E. Maia Cadete, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv L. Visaggio, pārstāvis, palīdzot N. Castro Marques, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann, J.-P. Puissechet (referents), R. Schintgen un J. N. Cunha Rodrigues, ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atcelt lēmumu, kas ietverts Eiropas Kopienu Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirektorāta ģenerāldirektora 2002. gada 18.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-284/02 (Bundesarbeitsgericht lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Land Brandenburg pret Ursula Sass (¹)

(Sociālā politika — Vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēji — EKL 141. pants — Vienlīdzīgs atalgojums — Direktīva 76/207/EEK — Vienlīdzīga attieksme — Grūtniecības un dzemdību atvaļinājums — Pāreja uz augstāku atalgojuma pakāpi — Atbilstoši bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas tiesību piešķirtā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma neņemšana vērā pilnā apmērā)

(2005/C 6/10)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-284/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Bundesarbeitsgericht (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 21. martā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 2. augustā, tiesvedībā Land Brandenburg pret Ursula Sass, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnesis A. Rosas (referents), tiesnese R. Silva de Lapuerta, tiesneši K. Lenaerts un S. von Bahr, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretāre F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1976. gada 9. februāra Direktīva 76/207 par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem aizliedz paredzēt tādā kolektīvajā līgumā kā Bundes-Angestelltentarifvertrag-Ost (Austrumvācijas valsts sektora ierēdņu, kuri strādā uz līgumu pamata, kolektīvais līgums) atskaitīt no kvalifikācijas perioda laika posmu, kurā sieviešu dzimuma darba ņēmēja izmantoja grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu atbilstoši bijušās Vācijas Demokrātiskās Republikas tiesību aktiem, kas pārsniedz 8 nedēļu ilgumu, ko paredz Vācijas Federatīvās Republikas tiesību akti, uz kuriem atsaucas šis līgums, ja abu atvaļinājumu periodu mērķi un nolūks attiecas uz sievietes aizsardzību sakarā ar grūtniecību un dzemdībām, kā to paredz šīs direktīvas 2. panta 3. punkts. Tas ir valsts tiesas uzdevums – izvērtēt, vai šie nosacījumi ir izpildīti.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-317/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienas zivsaimniecības sistēma — Regula (EEK) Nr. 3760/92/EEK un Regula (EEK) Nr. 2847/93 — Nozvejas kvotu pārsniegšana)

(2005/C 6/11)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-317/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 11. septembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji - K. Fitch un T. van Rijn, ko vēlāk aizvieto B. Doherty) pret Īriju (pārstāvji - D. O'Hagan, kam palīdz A. Schuster), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Borg Barthet (referents), tiesneši S. von Bahr un J. Malenovský, ģenerāladvokāte C. Stix-Hackl, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) — Nepieņemot kritērijus un [Īrijai] piešķirto nozvejas kvotu izmantošanas noteikumus;

— nenodrošinot Kopienu tiesību normu ievērošanu par ūdens resursu saglabāšanu ar zvejas darbību, kas ietver atbilstošas [lomu] krastā izkraušanas pārbaudes un deklarēšanas, uzraudzību, ka arī ar citām pārbaudēm, kādas paredzētas piemērojamā Kopienu tiesiskajā regulējumā;

— neaizliedzot uz laiku zvejas aktivitātes kuģiem, kas peld zem tās [Īrijas] karoga vai reģistrēti tās teritorijā, kad Īrijai piešķirtās kvotas ir bijušas zināmas un tikušas izmantotas, un

— neuzsākot administratīvo vai kriminālprocesu pret kuģu kapteiņiem vai jebkuru citu personu, kura ir atbildīga par minētā tiesiskā regulējuma pārkāpšanu,

Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1992. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3760/92 ar kuru izveido Kopienas sistēmu zivsaimniecībai un akvakultūrai, 9. panta 2. punkts kā arī Padomes 1993. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2847/93 ar kuru izveido kontroles sistēmu, kas piemērojama kopējai zivsaimniecības politikai, 2., 21. un 31. pants.

2) Īrija atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 261, 26.10.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(Virspalāta)

2004. gada 16. novembrī

lietā C-327/02 (Rechtbank te's-Gravenhage lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Lili Georgieva Panayotova u.c. pret Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (¹)

(Asociācijas nolīgums starp Kopienām un Bulgāriju, Kopienām un Poliju un Kopienām un Slovākiju — Tiesības veikt uzņēmējdarbību — Valsts tiesību akti, kas paredz bez izskatīšanas noraidīt uzturēšanās atļaujas pieteikumus ar mērķi veikt uzņēmējdarbību, pamatojoties uz to, ka pieteikuma iesniedzējam nav pagaidu uzturēšanās atļaujas)

(2005/C 6/12)

(tiesvedības valoda - nīderlandiešu)

Lietā C-327/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Rechtbank te's-Gravenhage (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 16. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 18. septembrī, tiesvedībā Lili Georgieva Panayotova, Radostina Markova Kalcheva, Izabella Malgorzata Lis, Lubica Sopova, Izabela Leokadia Topa, Jolanta Monika Rusiecka pret Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, Tiesa (Virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas un R. Silva de Lapuerta, tiesneši J.-P. Puissochet (referents), R. Schintgen, S. von Bahr un J. N. Cunha Rodrigues, ģenerāladvokāts M. Poirares Maduro, sekretāre M.-F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 16. novembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nolikuma starp Kopienām un Bulgāriju, kas apstiprināts ar Padomes un Komisijas 1994. gada 19. decembra lēmumu 94/908/EOTK, EK, Euratom, 45. panta 1. punkts un 59. panta 1. punkts, lasot tos kopā, Nolikuma starp Kopienām un Poliju, kas apstiprināts ar 1993. gada 13. decembra Padomes un Komisijas lēmumu Nr. 93/743/EOTK, EK, Euratom, 44. panta 3. punkts un 58. panta 1. punkts, lasot tos kopā, un Nolikuma starp Kopienām un Slovākiju, kas apstiprināts ar 1994. gada 19. decembra Padomes un Komisijas lēmumu Nr. 94/909/EOTK, 45. panta 3. punkts un 59. panta 1. punkts, lasot tos kopā, principā neaizliedz dalībvalsts tiesību aktus, kas satur iepriekšējās kontroles sistēmu, kas pakārto iecelšanu šīs dalībvalsts teritorijā ar mērķi veikt uzņēmējdarbību kā pašnodarbinātai personai pagaidu uzturēšanās atļaujas izsniegšanai šīs dalībvalsts diplomātiskajās vai konsulārajās iestādēs attiecīgās personas izcelsmes valstī vai valstī, kur tā ilgstoši uzturas. Šāda sistēma var likumīgi pakārtot šādas atļaujas piešķiršanu nosacījumam, ka attiecīgajai personai ir jāuzrāda, ka tai ir nodoms kļūt par pašnodarbināto nestrādājot vienlaicīgi jebkādu algotu darbu, ne [arī] izmantot valsts līdzekļus, un ka tai no paša sākuma ir pietiekoši finanšu līdzekļi, lai veiktu attiecīgo pašnodarbinātā darbību, un saprātīgas iespējas, lai tas izdotos. Sistēmai, ko piemēro šādām iepriekšējām uzturēšanās atļaujām, tomēr ir jābūt balstītai uz procesuālo sistēmu, kas ir viegli pieejama un var nodrošināt, ka attiecīgo personu pieteikumi tiek izskatīti objektīvi un saprātīgos termiņos, un atļaujas izsniegšanas atteikumus ir iespējams pārsūdzēt tiesas procesā.

- 2) asociācijas nolikumu noteikumi ir jāinterpretē tādejādi, ka tie principā neaizliedz, ka valsts tiesību aktos šādi nosaka, ka uzņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes noraida uzturēšanās atļaujas pieteikumu ar mērķi veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar asociācijas nolikumiem, kas ir iesniegta šīs valsts teritorijā, ja pieteikuma iesniedzējam trūkst pagaidu uzturēšanās atļaujas, ko pieprasa šie valsts tiesību akti.
- 3) šajā sakarā mazsvarīgs ir fakts, ka pieteikuma iesniedzējs apgalvo, ka viņš skaidri un acīmredzami atbilst nepieciešamajiem pamatnosacījumiem pagaidu uzturēšanās atļaujas un uzturēšanās atļaujas izsniegšanai ar nodomu veikt šādu uzņēmējdarbību vai ka pieteikuma iesniedzējs pieteikuma iesniegšanas datumā legāli uzturas uzņemošajā dalībvalstī uz citiem pamatiem, ja izradās, ka tas neatbilst precīzajiem nosacījumiem, kas attiecas uz attiecīgās personas iecelšanu šajā dalībvalstī un it sevišķi tiem, kas attiecas uz atļauto uzturēšanās ilgumu.

(¹) OV C 274, 9.11.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 9. novembrī

lietā C-338/02 (Högsta domstolen lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Fixtures Marketing Ltd pret Svenska Spel AB (¹)

(Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Sui generis tiesības — Ieguldījums datubāzes satura iegūšanā, pārbaudē un atspoguļojumā — Futbola čempionātu programma — Derības)

(2005/C 6/13)

(tiesvedības valoda - zviedru)

Lietā C-338/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Högsta domstolen (Zviedrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 10. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 23. septembrī tiesvedībā Fixtures Marketing Ltd pret Svenska Spel AB, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātu priekšsēdētāji P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas un K. Lenaerts (referents), tiesneši J.-P. Puissechet, R. Schintgen, tiesnese N. Colneric un tiesnesis J. N. Cunha Rodrigues, ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretāres M. Múgica Arzamendi un M.-F. Contet, galvenās administratores, 2004. gada 9. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

ieguldījums datubāzes satura iegūšanā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 7. panta 1. daļas izpratnē ir jāsaprot kā tāds jēdziens, kas iekļauj pastāvošo elementu meklēšanai un to apkopošanai minētajā bāzē veltītos līdzekļus. Jēdziens neaptver līdzekļus, kuri tika izmantoti datubāzes saturu sastādošo elementu radīšanai. Tādējādi spēļu programmu sastādīšanas futbola čempionāta organizēšanai kontekstā, ieguldījums neaptver līdzekļus, kas veltīti šī čempionāta dažādo spēļu datumu, sarakstu un komandu pāru noteikšanai.

(¹) OV C 274, 9.11.2002.

TIESAS SPRIEDUMS

(Pirmā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-420/02 Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Pretlikumīga atkritumu noglabāšana “Péra Galini” izgāztuvē — Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, kuru grozījusi Direktīva 91/156/EEK — 4. un 9. pants)

(2005/C 6/14)

(tiesvedības valoda - grieķu)

Lietā C-420/02 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2002. gada 21. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis – M. Konstantinidis) pret Grieķijas Republiku (pārstāve – E. Skandalou), Tiesa (Pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnese R. Silva de Lapuerta (referente), tiesneši K. Lenaerts, S. von Bahr un K. Schieman, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) neveicot vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu atkritumu, kas ir noglabāti “Péra Galini” izgāztuvē, Herakliona prefektūras teritorijā apgabalā, reģenerāciju vai apglabāšanu, neapdraudot cilvēku veselību un ūdeni, gaisu, augsni, kā arī augus un dzīvniekus, neradot neērtības trokšņa vai smakas dēļ, un piešķirot atļauju šī objekta ekspluatācijai, kurā nav iekļautas nepieciešamās ziņas, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek 4. un 9. pants Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, kuru grozījusi Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK;

2) Grieķijas Republika atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 31, 8.2.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-425/02 (Cour administrative lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Johanna Maria Delahaye, Boor laulātā, pret Civildienesta un administratīvo reformu ministru ⁽¹⁾

(Darbinieku tiesību saglabāšana, uzņēmumam pārejot valstij — Valsts iespēja uzlikt pienākumu ievērot publisko tiesību noteikumus — Darba samaksas apjoma samazināšana)

(2005/C 6/15)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-425/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Cour administrative (Luksemburga) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 21. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 25. novembrī tiesvedībā Johanna Maria Delahaye, Boor laulātā, pret Civildienesta un administratīvo reformu ministru, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesnesis C. Gulmann un tiesnese N. Colneric (referente), ģenerāladvokāts P. Léger, sekretāre M. Múgica Azurmendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1977. gada 14. februāra Direktīva 77/187/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējiesabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējiesabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā ir jāinterpretē tā, ka tā principā neiestājas pret to, ka gadījumā, kad uzņēmums no privāto tiesību juridiskās personas pāriet valstij, valsts kā jaunais darba devējs samazina attiecīgo darbinieku darba samaksu, lai panāktu atbilstību spēkā esošajiem valsts noteikumiem attiecībā uz nodarbinātību publiskajā sektorā. Tomēr kompetentajām valsts iestādēm, kam jāpiemēro un jāinterpretē šie noteikumi, tas iespēju robežās jāveic Direktīvas 77/187 mērķa gaismā, ņemot vērā t.sk. darbinieka darba stāžu, ja valsts tiesību noteikumi, kas regulē valsts darbinieku stāvokli, ņem vērā darbinieka stāžu, aprēķinot tā darba samaksu. Gadījumā, ja šāds samazinājums ir būtisks, tas ir jāanalizē kā būtiska darba apstākļu grozīšana, kas ir nelabvēlīga attiecīgajam darbiniekam tā, ka darba līguma izbeigšana šī iemesla dēļ ir jāuzskata par notikušu pēc darba devēja iniciatīvas Direktīvas 77/187 4. panta 2. punkta nozīmē.

(¹) OV C 19, 25.1.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2004. gada 9. novembrī

lietā C-444/02 (Monomeles Protodikeio Athinon lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Fixtures Marqueting Ltd pret Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP) ⁽¹⁾

(Direktīva 96/9/EK — Datubāzu tiesiskā aizsardzība — Datubāzes jēdziens — Sui generis tiesību piemērošanas joma — Futbola čempionāta plāns — Derības)

(2005/C 6/16)

(tiesvedības valoda - grieķu)

Lietā C-444/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Monomeles Protodikeio Athinon (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 11. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 9. decembrī tiesvedībā Fixtures Marqueting Ltd pret Organismos prognostikon agonon podosfairou AE (OPAP), Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris, palātas priekšsēdētāji P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas un K. Lenaerts (referents), tiesneši J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric un J. N. Cunha Rodrigues, ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretāres M. Múgica Arzamendi un M.-F. Contet, galvenās administratores, 2004. gada 9. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

datubāzes jēdziens Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīvas 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību 1. panta 2. punkta izpratnē nozīmē jebkuru krājumu, kas sevī ietver darbus, datus vai citus materiālus, kuri ir viens no otra nošķirami, neietekmējot to saturu vērtību, un kuri sevī ietver jebkāda veida metodi vai sistēmu, kas ļauj atrast ikvienu to veidojošo materiālu;

futbola čempionāta programma, kā, piemēram, pamata prāvā esošās, ir datubāze Direktīvas 96/9 1. panta 2. punkta izpratnē;

jēdziens "ieguldījums, kas saistīts ar datubāzes saturu iegūšanu" Direktīvas 96/9 7. panta 1. punkta izpratnē ir saprotams kā tāds, kas iezīmē līdzekļus, kuri domāti esošo materiālu meklēšanai un to sakārtošanai minētajā bāzē. Tas neietver līdzekļus, kas ieviesti, lai radītu datubāzes saturu veidojošus materiālus. Saistībā ar spēļu programmas izveidošanu nolūkā organizēt futbola čempionātus tādējādi netiek paredzēti līdzekļi, lai noteiktu datumus, laikus un komandu pārus attiecībā uz šo čempionātu dažādām spēlēm.

⁽¹⁾ OV C 31, 8.2.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-457/02 kriminālā tiesvedība pret Antonio Niselli ⁽¹⁾

(Direktīva 75/442/EEK un Direktīva 91/156/EEK — Atkritumu jēdziens — Ražošanas vai patēriņa atliekas, ko iespējams izmantot atkārtoti — Metāllūžņi)

(2005/C 6/17)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Lietā C-457/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Tribunale di Terni (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 20. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 18. decembrī kriminālajā tiesvedībā pret Antonio Niselli, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši C. Gulmann un J.-P. Puissechet (referents), ģenerālvokāte J. Kokott, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājuši spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atkritumu definīcija, kas sniegta 1. panta a) apakšpunkta pirmajā daļā Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīvā 75/442/EEK par atkritumiem, kas grozīta ar Padomes 1991. gada 18. marta Direktīvu 91/156/EEK un ar Padomes 1996. gada 24. maija Lēmumu 96/350/EK, nevar tikt interpretēta tā, ka tā ierobežojoši attiecas uz vielām vai priekšmetiem, kas tieši vai netieši nodoti vai pakļauti apglabāšanas vai reģenerācijas darbībai saskaņā ar minētās direktīvas II A un II B pielikumu, vai kurus to turētājs grib vai kurus tam ir pienākums pakļaut šādām darbībām;

2) atkritumu jēdziens Direktīvas 75/442 1. panta a) apakšpunkta pirmās daļas, kā tā grozīta ar Direktīvu 91/156 un Lēmumu 96/350, nozīmē nav interpretējams tā, ka tas izslēdz visas ražošanas vai patēriņa atliekas, ja tās ir iespējams efektīvi un objektīvi izmantot vai arī tās tiek izmantotas atkārtoti tajā pašā ražošanas vai patēriņa ciklā vai arī analogā vai atšķirīgā ciklā, tās iepriekš neapstrādājot un nekaitējot videi, vai pēc tam, kad tās ir iepriekš apstrādātas, taču neveicot reģenerācijas darbības, kas uzskaitītas šīs direktīvas II B pielikuma nozīmē.

⁽¹⁾ OV C 31, 8.2.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-467/02 (Verwaltungsgericht Stuttgart lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Inan Cetinkaya pret Land Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Asociācijas lūgums starp EEK un Turciju — Brīva darba ņēmēju pārvietošanās — Asociācijas Padomes lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa un 14. panta 1. punkts — Turku izcelsmes darba ņēmēja pilngadību sasnieguša bērna uzturēšanās tiesības — Lēmuma par izraidīšanu priekšnoteikumi — Kriminālā sodāmība)

(2005/C 6/18)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-467/02 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Verwaltungsgericht Stuttgart (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2002. gada 19. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2002. gada 27. decembrī tiesvedībā Inan Cetinkaya pret Land Baden-Württemberg, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši J.-P. Puissochet, R. Schintgen un J. N. Cunha Rodrigues (referents), tiesnese N. Colneric, ģenerālvokāts P. Léger, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) 1980. gada Lēmuma Nr. 1/80 par asociācijas izveidošanu 7. panta pirmā daļa, ko pieņēmusi Asociācijas Padome, kas izveidota saskaņā ar Līgumu par asociācijas izveidi starp Eiropas Ekonomisko Kopienību un Turciju, interpretējams tādejādi, ka šī norma attiecas uz attiecīgās dalībvalsts darba tirgum piederoša vai piederējuša turku izcelsmes darba ņēmēja pilngadību sasniegušu bērnu arī tad, ja šis bērns ir dzimis un vienmēr ir dzīvojis minētajā dalībvalstī;

2) Lēmuma Nr. 1/80 7. panta pirmā daļa iestājas pret to, ka tiesības, ko saskaņā ar šo normu bauda Turcijas pilsonis Inan Cetinkaya situācijā, var tikt ierobežotas pēc ieslodzījuma un tam sekojoša ārstniecības kursa apmeklēšanas, tāpēc, ka persona ilgākus laika periodus nepieder darba tirgum;

3) Lēmuma Nr. 1/80 14. pants iestājas pret to, ka valstu tiesās izvērtējot lēmumu par Turcijas pilsoņa izraidīšanu netiek ņemti vērā faktiskie apstākļi, kas radušies pēc kompetentās valsts iestādes pēdējā lēmuma pieņemšanas un kas liecina, ka attiecīgās personas tiesības šajā Lēmumā paredzētajā veidā vairs nav ierobežojamas.

⁽¹⁾ OV C 70, 22.3.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-73/03 Spānijas Karaliste pret Eiropas Kopienību Komisiju ⁽¹⁾

(Valsts atbalsti — Nodokļu atvieglojumi lauku saimniecību nodošanai — Aizdevumu un garantiju subsidēšana lauksaimnieku labā)

(2005/C 6/19)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Lietā C-73/03 par prasību sakarā ar atcelšanu atbilstoši EKL 230. panta pirmajai daļai, ko 2003. gada 19. februārī cēla Spānijas Karaliste (pārstāvis S. Ortiz Vaamonde) pret Eiropas Kopienību Komisiju (pārstāvis J. L. Buendía Sierra), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesneši J.-P. Puissochet, S. von Bahr (referents), J. Malenovský un U. Löhmus, ģenerālvokāts M. Póires Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 101, 26.4.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-124/03 (College van Beroep voor het befrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV pret Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Veterinārās problēmas — Neapstrādāta piena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanas un laišana tirgū — No Arubas ievestā cukura, kakao un nokrejota piena pulvera maisījums)

(2005/C 6/20)

(tiesvedības valoda - holandiešu)

Lietā C-124/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko College van Beroep voor het befrijfsleven (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 11. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 20. martā, tiesvedībā Artrada (Freezone) NV, Videmecum BV, Jac. Meisner Internationaal Expeditiebedrijf BV pret Rijksdienst voor de keuring van Vee en Vlees, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas (referents), tiesnesis R. Schintgen un tiesnese N. Colneric, ģenerālvokāts M. Poiares Maduro, sekretāre F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīvas 92/46/EEK, ar ko paredz veselības noteikumus attiecībā uz neapstrādāta piena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū, 2. panta 2. punkts jāinterpretē tādā nozīmē, ka jēdziens "piena produktu ražošanai paredzēts piens" neietver tāda produkta piena komponentus, kurš ietver arī citus, pienu nesaturošus komponentus un kura piena komponents nevar tikt nodalīts no pienu nesaturošajiem komponentiem;
- 2) Direktīvas 92/46 2. panta 4. punkts jāinterpretē tādā nozīmē, ka jēdziens "piena produkti" attiecas gan uz galaproduktiem, gan uz pusfabrikātiem, kas vēl jāpārstrādā pirms to pārdošanas patērētājam. Šādā gadījumā, tieši attiecībā uz pusfabrikātu ir jāpārbauda, vai tajos esošais piens ir tā būtiska sastāvdaļa tā daudzuma, vai raksturīgo īpašību dēļ. Lai to izdarītu, ir jāņem vērā raksturīgās un objektīvās īpašības uz produkta ieviešanas brīdi, jo īpaši pusfabrikātā esošā piena vai piena produkta proporcija, tā izmantošanas iespējas vai tā garša.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-126/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 92/50/EEK — Valsts pakalpojumu līgumi — Atkritumu transportēšanas pakalpojumi — Procedūra bez iepriekšējas līguma paziņojuma publicēšanas — Līgumslēdzējas iestādes noslēgts līgums par ekonomisko darbību, kas ir pakļauta konkurencei — Līgumslēdzējas iestādes noslēgts līgums, lai tā varētu iesniegt piedāvājumu līgumu piešķiršanas procedūrā — Pakalpojumu sniedzēja spēju pamatojums — Iespēja paļauties uz trešo personu spējām — Apakšlīgumi — Valsts pienākumu neizpildi konstatējoša sprieduma sekas)

(2005/C 6/21)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-126/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 20. martā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis K. Wiedner) pret Vācijas Federatīvo Republiku (pārstāvis W.-D. Plessing, kuram palīdzēja H.-J. Prieß), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann (referents), tiesnesis A. Rosas, tiesnese R. Silva de Lapuerta, tiesneši K. Lenaerts un K. Schieman, ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs H. von Holstein, sekretāra palīgs, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) pasludināt, ka, tā kā līgumu par atkritumu transportēšanu no izkraušanas punktiem Donauwald reģionā uz Munich-North termoelektrostaciju Minhenes pilsēta piešķīra, pārkāpjot procesuālos noteikumus, kas noteikti Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 8. pantā, lasot to kopā ar šīs direktīvas 11. panta 1. punktu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi saistības, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Vācijai Federatīvajai Republikai atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 146, 21.6.2003.⁽¹⁾ OV C 146, 21.6.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-148/03 (Oberlandesgericht München lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG pret Portbridge Transport International BV ⁽¹⁾

(Briseles konvencija — 20. pants un 57. panta 2. punkts — Atbildētāja nepiedalīšanās tiesas procesā — Atbildētājs, kura domicils atrodas citā līgumslēdzējā valstī — Ženēvas konvencija par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu — Konvenciju kolīzija)

(2005/C 6/22)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-148/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši 1971. gada 3. jūnija protokolam par Tiesas sniegto interpretāciju 1968. gada 27. septembra Konvencijai par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, ko Oberlandesgericht München (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 27. martā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 31. martā tiesvedībā Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG pret Portbridge Transport International BV, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Rosas, tiesnesis R. Schintgen (referents) un tiesnese N. Colneric, ģenerālvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

57. panta 2. punkts 1968. gada 27. septembra Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās, ko groza 1978. gada 9. oktobra Konvencija par Dānijas Karalistes, Īrijas un Apvienotās Karalistes un Ziemeļīrijas pievienošanas, 1982. gada 25. oktobra Konvencija par Grieķijas Republikas pievienošanas, 1989. gada 26. maija Konvencija par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanas un 1996. gada 29. novembra Konvencija par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanas, ir interpretējams tādējādi, ka līgumslēdzēja puses tiesa, kurā iesūdzēts atbildētājs, kura domicils ir citas līgumslēdzēja valsts teritorijā, var atvasināt savu piekritību no īpašas konvencijas, kuras līgumslēdzēja puse arī ir pirmā valsts un kas satur īpašus noteikumus par piekritību, pat ja atbildētājs attiecīgās lietas ietvaros nav paudis savu viedokli par lietas būtību.

⁽¹⁾ OV C 146, 21.6.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 11. novembrī

lietā C-171/03 (College van Beroep voor het bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Maatschap Toeters, C. Verberk pret Productschap Vee en Vlees ⁽¹⁾

(Liellopu un teļa gaļa — Piemaksa par teļa gaļas agrīnu laišanu tirgū — Piemaksas pieteikuma iesniegšanas termiņš — Termiņa aprēķināšanas noteikumi — Regulas (EEK) Nr. 3886/92 spēkā esamība)

(2005/C 6/23)

(tiesvedības valoda - nīderlandiešu)

Lietā C-171/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 13. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 14. aprīlī, tiesvedībā Maatschap Toeters, C. Verberk (komercnosaukums - "Verberk-Voeten") pret Productschap Vee en Vlees, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesnesis A. Rosas (referents) un tiesnese R. Silva de Lapuerta, ģenerālvokāts M. Poirares Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 11. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) a) Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1182/71, ar ko nosaka laikposmiem, datumiem un termiņiem piemērojamus noteikumus, 3. panta 2. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka nedēļās izteikts termiņš – tāds kā tas, kurš noteikts 50.a pantā Komisijas 1992. gada 23. decembra Regulā (EEK) Nr. 3886/92, kas nosaka piemērošanas noteikumus attiecībā uz piemaksu shēmām, ko paredz Padomes Regula (EEK) Nr. 805/68 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgo organizāciju, un kas atceļ Regulu (EEK) Nr. 1244/82 un Regulu (EEK) Nr. 714/89, kuru groza Komisijas 1996. gada 2. decembra Regula (EK) Nr. 2311/96, – beidzas līdz ar pēdējās stundas izbeigšanas pēdējās nedēļas dienā, kas ir tā pati nokaušanas diena;

b) dalībvalsts, piemērojot Regulas Nr. 3886/92 50.a pantu, nevar noteikt piemaksas pieteikuma iesniegšanas laiku atbilstoši valsts procesuālajām tiesību normām, kas tiek piemērotas tās iekšējā tiesiskajā kārtībā attiecībā uz līdzīgiem pieteikumu iesniegšanas termiņiem;

- c) Regulas Nr. 3886/92 50.a pants jāinterpretēt tādējādi, ka piemaksas pieteikumu var uzskatīt par "iesniegtu" termiņā tikai tad, ja kompetentā iestāde to saņem pirms termiņa izbeigšanās;
- 2) uzdotā jautājuma izvērtēšanas rezultātā nav konstatēts nekas tāds, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 3886/92 50.a panta 1. punkta spēkā esamību, ciktāl tas pilnībā neļauj pieteikumu iesniedzējiem saņemt piemaksu pieteikuma iesniegšanas termiņa nokavējuma gadījumā neatkarīgi no šī termiņa nokavējuma rakstura un būtiskuma.

(¹) OV C 146, 21.6.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-284/03 (Briseles Cour d'appel lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Beļģijas valsts pret Temco Europe SA (¹)

(Sestā PVN direktīva — 13. panta B daļas b) apakšpunkts — Atbrīvotās darbības — Nekustamo īpašumu īre vai noma — Līgums par nodošanu lietošanā uz laiku)

(2005/C 6/24)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-284/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Briseles Cour d'appel (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 19. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 2. jūlijā, tiesvedībā Beļģijas valsts pret Temco Europe SA, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann, tiesneši A. Rosas (referents), R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts un S. von Bahr, ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretāre M.-F. Contet, galvenā administratore, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem - Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 13. panta B daļas b) apakšpunkts jāinterpretēt tādējādi, ka

darbības, ar kurām sabiedrība vienlaicīgi ar vairākiem līgumiem piešķir sabiedrībām, kas ar to ir saistītas, tiesības uz laiku izmantot vienu un to pašu ēku par atlīdzību, kas pamatā ir noteikta atkarībā no aizņemtās platības, un ja šo līgumu galvenais priekšmets, ņemot vērā to izpildi, ir pasīva telpu vai platību nodošana lietošanā pret atlīdzību, kas saistīta ar laika tecējumu, nevis pakalpojuma sniegšana, kas var tikt kvalificēta citādi, ir "nekustamā īpašuma iznomāšanas vai izīrēšanas" darbības šī noteikuma izpratnē.

(¹) OV C 213, 6.9.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-357/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Austrijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/24/EK — Darbinieku veselības un drošības aizsardzība — Risks, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā — Transpozīcijas neīstenošana pilnībā noteiktajā termiņā visā dalībvalsts teritorijā)

(2005/C 6/25)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-357/03 par prasību par valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 19. augustā cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji D. Martin un H. Kreppel) pret Austrijas Republiku (pārstāvis E. Riedl), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans (referents), tiesneši C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris un J. Klučka, ģenerāladvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- Noteiktajā termiņā nepieņemot nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus, lai izpildītu Padomes 1998. gada 7. aprīļa Direktīvas 98/24/EK par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā (četrpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar šo direktīvu;

2. Austrijas Republika atļūdzina izdevumus.

2) piespriet Austrijas Republikai atļūdzināt izdevumus.

(¹) OV C 264, 1.11.2003.

(¹) OV C 264, 1.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-360/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (¹)

(Valsts pienākuma neizpilde — Direktīva 2000/39/EK — Darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzība — Risks, ko rada ķīmikāliju izmantošana darbā — Darba vietā pieļaujamo indikatīvo robežvērtību noteikšana — Direktīva nav paredzētajā termiņā transponēta visā attiecīgās dalībvalsts teritorijā)

(2005/C 6/26)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-360/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 19. augustā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji D. Martin un H. Kreppel) pret Austrijas Republiku (pārstāvis E. Riedl), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans (referents), tiesneši C. Gulmann, J. Makarczyk, P. Kūris un J. Klučka, ģenerālvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) paredzētajā termiņā nepieņemot Komisijas 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/39/EK ar ko izveido darba vietā pieļaujamo indikatīvo robežvērtību pirmo sarakstu, lai īstenotu Padomes Direktīvu 98/24/EK par darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzību pret risku, kas saistīts ar ķīmikāliju izmantošanu darbā, prasību pilnīgai izpildīšanai nepieciešamos normatīvos un administratīvos aktus Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī Direktīva;

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-421/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Ģenētiski modificētu organismu apzināta izplatīšana vidē — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/27)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-421/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 3. oktobrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis U. Wölker) pret Austrijas Republiku (pārstāvis E. Riedl), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: N. Colneric, kas pilda priekšsēdētāja funkcijas, tiesneši J. N. Cunha Rodrigues un E. Levits, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu, prasības, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzliekti ar minēto direktīvu;

2) Austrijas Republika atļūdzina izdevumus.

(¹) OV C 275, 15.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-422/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/18/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)*

(2005/C 6/28)

(tiesvedības valoda - holandiešu)

Lietā C-422/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 3. oktobrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis M. van Beek) pret Nīderlandes Karalisti (pārstāvji H. G. Sevenster un J. van Bakel), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši K. Schieman (referents) un E. Juhász, ģenerāladvokāts P. Léger, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) paredzētajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvu 2001/18/EK par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī Direktīva;

2) piespriet Nīderlandes Karalistei atļūdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 275, 15.11.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-460/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/53/EK — Nolietoti transportlīdzekļi — Netransponēšana)*

(2005/C 6/29)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-460/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 31. oktobrī

cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji X. Lewis un M. Konstantinidis) pret Īriju (pārstāvis D. O'Hagan), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja vietas izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši E. Juhász un E. Levits (referents), ģenerāladvokāts M. Poireres Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas ir nepieciešami, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. septembra Direktīvas 2000/53/EK par nolietotiem transportlīdzekļiem prasības, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā Direktīva un, jo īpaši, tās 10. panta 1. punkts;

2) piespriet Īrijai atļūdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 304, 13.12.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-482/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju ⁽¹⁾*(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/14/EK — Kopienas dzelzceļš — Dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedaļšana un maksas iekasēšana par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju — Netransponēšana paredzētajā termiņā)*

(2005/C 6/30)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-483/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 19. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis - W. Wils) pret Īriju (pārstāvji - D. O'Hagan, kam palīdz D. Moloney, BL), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja p.i. J.-P. Puissochet, tiesneši S. von Bahr un U. Löhmus (referents), ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai ievērotu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 26. februāra Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas iedalīšanu un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras lietošanu un drošības sertifikāciju prasības, Īrija nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī direktīva;

2) Īrija atļūdzina izdevumus.

(¹) OV C 7, 10.1.2004.

2) piespriest Austrijas Republikai atļūdzināt izdevumus.

(¹) OV C 21, 24.1.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-497/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. pants — Pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību — Pārtikas piedevu pārdošana pa pastu — Aizliegums)

(2005/C 6/31)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-497/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 24. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji J. C. Schiefferer un B. Schima) pret Austrijas Republiku (pārstāvis E. Riedl), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lenaerts, tiesneši J. N. Cunha Rodrigues un M. Ilešič (referents), ģenerāladvokāts D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) ar *Gewerbeordnung* 50. panta 2. daļu aizliedzot pa pastu pārdot pārtikas piedevas, Austrijas Republika ir pārkāpusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. pants;

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 28. oktobrī

lietā C-505/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Dzeramā ūdens kvalitāte — Direktīva 80/778/EEK)

(2005/C 6/32)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-505/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 28. novembrī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji G. Valero Jordana un F. Simonetti) pret Francijas Republiku (pārstāvji G. de Bergues un C. Mercier), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši E. Juhász un M. Ilešič, ģenerāladvokāts M. Poiras Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) neievērojot prasības, kas noteiktas Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīvā 80/778/EEK par dzeramā ūdens kvalitāti attiecībā uz dzeramā ūdens nitrātu saturu Bretaņā, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek minētās direktīvas 7. panta 6. punkts un I pielikums;

2) piespriest Francijas Republikai atļūdzināt izdevumus.

(¹) OV C 21, 24.1.2004.

TIESAS SPRIEDUMS**(ceturtā palāta)****2004. gada 28. oktobrī****lietā C-4/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/44/EK — Izgudrojumu tiesiskā aizsardzība biotehnoloģijā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)**

(2005/C 6/33)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-4/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 8. janvārī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāves – K. Banks un C. Schmidt) pret Austrijas Republiku (pārstāvis – H. Dossi), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši K. Schiemann un M. Ilešič (referents), ģenerālvokāts F. G. Jacobs, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīvai 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Austrijas Republika atļūdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 47, 21.2.2004.

TIESAS SPRIEDUMS**(ceturtā palāta)****2004. gada 28. oktobrī****lietā C-5/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 98/44/EK — Izgudrojumu tiesiskā aizsardzība biotehnoloģijā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)**

(2005/C 6/34)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-5/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 9. janvārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija (pārstāves – K. Banks un C. Schmidt) pret Vācijas Federatīvo Republiku (pārstāvis – M. Lumma), Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši K. Schiemann un M. Ilešič (referents), ģenerālvokāts F. G. Jacobs, sekretārs R. Grass, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas nepieciešami, lai panāktu atbilstību Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīvai 98/44/EK par izgudrojumu tiesisko aizsardzību biotehnoloģijā, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 47, 21.2.2004.

TIESAS SPRIEDUMS**(piektā palāta)****2004. gada 18. novembrī****lietā C-78/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/61/EK — Piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole)**

(2005/C 6/35)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā C-78/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 18. februārī cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji U. Wölker un M. Konstantinidis) pret Austrijas Republiku (pārstāvis E. Riedl), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: C. Gulmann, kas pilda piektās palātas priekšsēdētāja funkcijas, tiesneši R. Schintgen un P. Kūris (referents), ģenerālvokāts J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Tā kā Austrijas Republika:

- “esošas iekārtas” definīciju Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvas 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli 2. panta 4. punkta nozīmē nav pilnībā transponējusi 1994. gada *Gewerbeordnung* (1994. gada Amatnieku, tirgotāju un ražotāju kodekss) tajā versijā, kurā izdarīti grozījumi ar *Bundesgesetz BGB1. I, 88/2000* un kura stājās spēkā 2000. gada 1. septembrī;
 - prasības, kas attiecas uz atļaujas piešķiršanas nosacījumiem un kas paredzētas minētās direktīvas 9. panta 4. punktā, nav pilnībā transponējusi grozītajā 1994. gada *Gewerbeordnung*, un prasības, kuras paredzētas tā paša panta 3. līdz 5. punktā, nav pilnībā transponējusi 2001. gada *Niederösterreichisches Elektrizitätswesengesetz* (“2001. gada NÖ EwG”);
 - tās pašas direktīvas IV pielikumu nav pilnībā transponējusi grozītajā 1994. gada *Gewerbeordnung* un 2001. gada NÖ EwG;
 - iepriekšminēto direktīvu saistībā ar tās I pielikuma 1.1. punktā paredzētajām sadedzināšanas iekārtām nav transponējusi grozītajā 1994. gada *Gewerbeordnung* un 1998. gada *Salzburger Abfallwirtschaftsgesetz*;
 - Direktīvu 96/61 nav pilnībā transponējusi 1999. gada *Burgenländisches Elektrizitätswesengesetz*, un
 - minēto direktīvu saistībā ar tās I pielikuma 6.6. punktā minētajām iekārtām, kas paredzētas intensīvai audzēšanai, nav transponējusi *Burgenlandes, Zalcburgas un Tiroles federālās zemes tiesību aktos*,
- tā nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar iepriekšminētās direktīvas 2. panta 4. punktu, 9. panta 3. līdz 5. punktu un IV pielikumu, kā arī minētās direktīvas 1. pantu saistībā ar I pielikuma 1.1. un 6.6. punktu;

2) piespriet Austrijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 94, 17.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(piektā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-79/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/40/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/36)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-79/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 19. februārī cēla

Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji M. Patakia un B. Schima) pret Luksemburgas Lielhercogisti (pārstāvis S. Schreiner), Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta, tiesneši C. Gulmann un J. Makarczyk (referents), ģenerāladvokāts P. Léger, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Nepieņemot noteiktajā termiņā noteikumus, kas nepieciešami, lai izpildītu Komisijas 2002. gada 8. maija Direktīvu 2002/40/EK, ar kuru Padomes Direktīvu 92/75/EEK īsteno attiecībā uz enerģijas etiķetēm mājaisaimniecības elektriskajām cepeškrāsnīm, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saistoši saskaņā ar šo Direktīvu;

2) piespriet Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt izdevumus.

(¹) OV C 85, 3.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-116/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Zviedrijas Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/17/EK — Apdrošināšanas sabiedrību sanācija un darbības izbeigšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/37)

(tiesvedības valoda - zviedru)

Lietā C-116/04 Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji E. Traversa un K. Simonsson) pret Zviedrijas Karalisti (pārstāvis A. Kruse) par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226. pantu, kas iesniegta 2004. gada 4. martā, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši M. Ilešič (referents) un E. Levits, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīvu 2001/17/EK par apdrošināšanas sabiedrību sanācību un darbības izbeigšanu, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā Direktīva;

2) Zviedrijas Karaliste atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 106, 30.4.2004.

2) Beļģijas Karaliste atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 106, 30.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-143/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/29/EK — Dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošana informācijas sabiedrībā — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/38)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-143/04 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2004. gada 17. martā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāve - K. Banks) pret Beļģijas Karalisti (pārstāvis - A. Goldman), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissechet, tiesneši S. von Bahr un J. Malenovský (referents), ģenerāladvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā prasības, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 18. novembrī

lietā C-164/04 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2001/17/EK — Apdrošināšanas sabiedrību sanācība un darbības izbeigšana — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2005/C 6/39)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-164/04 Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji E. Traversa un M. Shotter) pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (pārstāve C. Jackson) par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226. pantu, kas iesniegta 2004. gada 31. martā, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesneši M. Ilesič (referents) un E. Levits, ģenerāladvokāts L. A. Geelhoed, sekretārs R. Grass, 2004. gada 18. novembrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīvu 2001/17/EK par apdrošināšanas sabiedrību sanācību un darbības izbeigšanu, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā Direktīva;

2) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina izdevumus.

(¹) OV C 106, 30.4.2004.

TIESAS RĪKOJUMS

(ceturtā palāta)

2004. gada 22. jūnijā

lietā C-151/03 P Karl L. Meyer pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Komisijas pieļauto dienesta kļūdas rezultātā radīto zaudējumu atlīdzība — AZT asociācijas lēmumu piemērošana)

(2005/C 6/40)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-151/03 P Karl L. Meyer, Uturoa (Raiatea sala, Franču Polinēzija), ko pārstāv J.-D. des Arcis, advokāte, par apelācijas sūdzību, kas iesniegta par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (trešās palātas) 2003. gada 13. februāra spriedumu lietā Meyer pret Komisiju (T-333/01, Recueil, II-117. lpp.), kuras priekšmets ir šī sprieduma atcelšana, otrai pusei tiesvedībā esot Eiropas Kopienu Komisijai, ko pārstāv M.-J. Jonczy un B. Martenczuk, pārstāvji, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. N. Cunha Rodrigues, tiesnese N. Colneric (referente) un tiesnesis K. Schiemann, ģenerālvokāts A. Tizzano, sekretārs R. Grass, 2004. gada 22. jūnijā ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) noraidīt apelācijas sūdzību;

2) piespriest M. Meyer atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.5.2003.

TIESAS RĪKOJUMS

(sestā palāta)

2004. gada 5. oktobrī

lietā C-192/03 P Alcon Inc. pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), Dr. Robert Winzer Pharma GmbH ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Regula (EK) Nr. 40/94 — Kopienas preču zīmes spēkā neesamība — Regulas Nr. 40/94 51. pants — Absolūts reģistrācijas atteikuma pamatojums — Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Izmantošanas rezultātā iegūtā atšķirtspēja — Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts — Termins "BSS")

(2005/C 6/41)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā C-192/03 P Alcon Inc., iepriekšējais nosaukums Alcon Universal Ltd, Hünenberg (Šveice), ko pārstāv C. Morcom, QC, un S. Clark, advokāti, pārējie lietas dalībnieki - Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv S. Laitinen un A. Sesma Merino, pārstāvji, un Dr. Robert Winzer Pharma GmbH, Olching (Vācija), ko pārstāv advokāts S. Schneller, par 2003. gada 2. maijā atbilstoši Tiesas statūtu 56. pantam iesniegto apelāciju, Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissechet (referents), tiesnese F. Macken un tiesnesis U. Lohmus, ģenerālvokāts M. Poiares Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 5. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) apelāciju noraidīt;

2) piespriest Alcon Inc. atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 158, 5.8.2003.

TIESAS RĪKOJUMS

(sestā palāta)

2004. gada 12. oktobrī

lietā C-352/03 P Pietro Del Vaglio pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdņi — Pensijas — Dzīvesvietas valsts maiņa — Piemērojamais korigējošais koeficients — Acīmredzami daļēji nepieņemama un acīmredzami daļēji nepamatota apelācijas sūdzība)

(2005/C 6/42)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā C-352/03 P par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2003. gada 11. augustā iesniedza Pietro Del Vaglio, bijušais Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis, Londona (Apvienotā Karaliste) (avocats - M. Famchon un B. Desrez), otrai pusei tiesvedībā esot Eiropas Kopienų Komisijai (pārstāvis - J. Curral, kam palīdz D. Waelbroeck), Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Borg Barthet, tiesneši J.-P. Puissechet un S. von Bahr (referents), ģenerālvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2004. gada 12. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) piespriest Del Vaglio atlīdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 18.10.2003.

TIESAS RĪKOJUMS

(piektā palāta)

2004. gada 1. oktobrī

lietā C-480/03 (Cour d'arbitrage lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde pret Valonijas valdību un Ministru padomi ⁽¹⁾

(Reglamenta 104. panta 3. punkts — Direktīva 79/409/EEK — Savvaļas putnu aizsardzība — Gūstā dzimušas un uzaugušas sugas)

(2005/C 6/43)

(tiesvedības valoda - franču un holandiešu)

Lietā C-480/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, kas izteikts ar Cour d'arbitrage (Beļģija) 2003. gada 29. oktobra spriedumu, ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2003. gada 18. novembrī, attiecīgajā procesā Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde un Valonijas valdība un Ministru padome, Tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. Gulmann, tiesnese R. Silva de Lapuerta (referente) un tiesnesis J. Makarczyk, ģenerālvokāte J. Kokott, sekretārs R. Grass, 2004. gada 1. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību ir jāinterpretē tādējādi, ka tā netiek piemērota gūstā dzimušiem un uzaugušiem eksemplāriem un tādēļ saskaņā ar Kopienų tiesību pašreizējo stāvokli šis jautājums ietilpst Dalībvalstu reglamentācijas jomā, ievērojot EKL 28. - 30. panta noteikumus.

⁽¹⁾ OV C 35, 7.2.2004.

Prasība pret Īriju, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 29. septembrī

(Lieta C-418/04)

(2005/C 6/44)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 29. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Īriju, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Barry Doherty un Michel van Beek, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka Īrija

- a) kopš 1981. gada saskaņā ar Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību⁽¹⁾ 4. panta 1. un 2. punktu nenosakot Direktīvas 79/409/EEK pielikumā Nr. 1 minēto sugu, kā arī pastāvīgi sastopamo migrējošo sugu aizsardzībai vispiemērotāko teritoriju skaitu un lielumu;
- b) kopš 1981. gada saskaņā ar Direktīvas 79/409/EEK 4. panta 1. un 2. punktu neizveidojot nepieciešamo šo teritoriju tiesiskās aizsardzības režīmu,
- c) kopš 1981. gada nenodrošinot, ka 4. panta 4. punkta pirmo teikumu piemēro apgabaliem, kurus saskaņā ar Direktīvu 79/409/EEK vajadzētu atzīt par īpaši aizsargājamiem apgabaliem,
- d) pareizi un pilnībā netransponējot un nepiemērojot Direktīvas 79/409/EEK 4. panta 4. punkta otro teikumu,
- e) nepiemērojot visus nepieciešamos pasākumus, lai atbilstu Direktīvas 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas saunas un floras aizsardzību⁽²⁾ 6. panta 2., 3. un 4. punkta prasībām attiecībā uz Direktīvā 79/409/EEK noteiktajiem īpaši aizsargājamiem apgabaliem, un, attiecībā uz Direktīvas 92/43/EEK 6. panta 2. punktā noteiktajām visām atpūtai paredzētajām vietām nepiemērojot visus nepieciešamos pasākumus, lai atbilstu minētā 6. panta 2. punkta noteikumiem,
- f) neveicot vajadzīgos pasākumus, lai panāktu atbilstību Direktīvas 79/409/EEK 10. pantam

nav izpildījuši savus pienākumus, ko tai uzliek šie iepriekš minēto Direktīvu panti;

2) piespriest Īrijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī lieta ir par dažu Īrijas pienākumu nepildīšanu, kas noteikti Direktīvā 79/409/EEK un Direktīvā 92/43/EEK. Komisija norāda, ka:

Kopš 1981. gada, pārkāpjot Direktīvas 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (turpmāk tekstā – "Direktīva par putniem") 4. panta 1. un 2. punktu, Īrija nav noteikusi Direktīvas pielikumā Nr. 1 minēto sugu, kā arī pastāvīgi sastopamo migrējošo sugu aizsardzībai vispiemērotāko teritoriju skaitu un lielumu. Apgalvojumam ir divi pamati. Pirmkārt, nevērības dēļ nav paredzētas noteiktas teritorijas ("nenoteikšana"). Otrkārt, tā nav pilnībā noteikusi citas teritorijas ("daļēja noteikšana"). Teritoriālā izteiksmē, aizsardzības teritoriju nenoteikšanas vai daļējas noteikšanas rezultātā Īrijā ir otrs mazākais ĪAT (īpašu aizsar-

dzības teritoriju) tikls no visām dalībvalstīm pirms 2004. gada 1. maijā notikušās jauno dalībvalstu uzņemšanas.

Saskaņā ar Direktīvas par putniem 4. panta 1. un 2. punktu Īrija nav izveidojusi nepieciešamo ĪAT tiesiskās aizsardzības režīmu. Attiecīgie, šo jomu regulējošie, Īrijas tiesību akti aprobežojas ar preventīviem pasākumiem, t.i. pasākumiem, kas tiecas aizsargāt dzīvotnes no draudiem un savvaļas putnus no traucējumiem, kas radušies cilvēku iejaukšanās rezultātā. Papildus šo preventīvo pasākumu raksturīgajiem trūkumiem Komisija atzīmē, ka vajadzīgais tiesiskās aizsardzības režīms, ko paredz 4. panta 1. un 2. punkts, iedarbojas plašākā nozīmē, un, lai nodrošinātu putnu sugu izdzīvošanu un vairošanos ĪAT-ās, ir nepieciešama ne tikai negatīvas cilvēka iejaukšanās ierobežošana.

Kaut gan pastāv Īrijas tiesību akti par dzīvotņu aizsardzību ārpus noteiktajām ĪAT, tomēr tiem trūkst Direktīvas par putniem 4. panta 4. punkta pirmajā teikumā prasītās konkrētības. Jo īpaši, Īrijas tiesību akti neuzliek īpašus maksājumus, kas ieskaitāmi savvaļas putnu sugu dzīvotņu labā, kas gūtu labumu no ĪAT aizsardzības apgabalos, kas nav iekļauti Īrijas pastāvošajā ĪAT tīklā.

Nav atrodami īpaši noteikumi, kas transponētu 4. panta 4. punkta otro teikumu, kas paredz, ka dalībvalstīm "jācenšas nepieļaut dzīvotņu piesārņošanu vai kaitējuma nodarīšanu" ārpus noteiktajām teritorijām. Virkne darbību, kas iznīcina dzīvotnes, nav norādītas attiecīgajos tiesiskās aizsardzības aktos.

Direktīvu 92/43/EEK (turpmāk tekstā – "direktīva par dzīvotnēm") bija nepieciešams transponēt līdz 1994. gada 10. jūnijam. Tas nozīmē, ka Īrijai bija jātransponē un jāpiemēro 6. panta 2. un 4. punkts visām ĪAT, kas noteiktas saskaņā ar Direktīvas par putniem 4. panta 1. punktu vai kopš šīs dienas atzītas saskaņā ar šīs pašas Direktīvas 4. panta 2. punktu.

Komisija uzskata, ka Īrija nav transponējusi vai piemērojusi Direktīvas par dzīvotnēm 6. panta 2. punktu.

Valsts pasākumu pieņemšana ar mērķi transponēt Direktīvas par putniem 10. pantu ir vajadzīga, lai nodrošinātu Direktīvas pilnīgu iedarbību. Neatspoguļojot attiecīgajos tiesību aktos pienākumu veicināt zinātniskos pētījumus, Īrija nav transponējusi 10. pantu.

⁽¹⁾ OV L 103, 25.4.1979., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 5. oktobrī

(Lieta C-427/04)

(2005/C 6/45)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 5. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Wouter Wils un Georges Zavvos, Komisijas Juridiskā dienesta darbinieki.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 19. marta Direktīvu 2001/16/EK par Eiropas parasto dzelzceļu sistēmas savstarpēju izmantojamību ⁽¹⁾, un jebkurā gadījumā tūlīt neinformējot Komisiju par šādiem aktiem, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā direktīva;
- 2) piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2003. gada 20. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 110, 20.4.2004., 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 14. oktobra Cour d'appel de Bruxelles (devītā palāta) spriedumu lietā Mobistar SA pret Institut belge des services postaux et des télécommunications, saīsinājumā IBPT, klātesot Belgacom Mobile SA un Base SA

(Lieta C-438/04)

(2005/C 6/46)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 14. oktobra

Cour d'appel de Bruxelles (devītā palāta) spriedumu lietā Mobistar SA pret Institut belge des services postaux et des télécommunications, saīsinājumā IBPT, klātesot Belgacom Mobile SA un Base SA, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 19. oktobrī.

Cour d'appel de Bruxelles (devītā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

Attiecībā uz Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ (universālā pakalpojuma direktīva) 30. pantā minēto numura pārnesamības pakalpojumu:

- 1) vai universālā pakalpojuma direktīvas 30. panta 2. punkts, kas paredz, ka valsts pārvaldes iestādes nodrošina to, ka cenas savstarpējam savienojumam attiecībā uz numura pārnesšanas nodrošināšanu ir uz izmaksām vērstas, attiecas tikai uz izmaksām attiecībā uz pārnesto numuru tarifiem vai arī uz numura pārnesšanas pieprasījuma izpildes izmaksu, ko noteikuši operatori, tarifiem;
- 2) ja Direktīvas 30. panta 2. punkts paredz tikai izmaksas savstarpējam savienojumam attiecībā uz pārnesto numuru tarifiem, vai tas ir jāinterpretē:
 - a) tādā nozīmē, ka tas ļauj operatoriem brīvi vienoties par pakalpojumu komerciāliem nosacījumiem un ka tas aizliedz dalībvalstīm noteikt *ex ante* komerciālus nosacījumus uzņēmumiem, kuriem ir saistošs pienākums sniegt numura pārnesamības pakalpojumu, ciktāl tas skar pakalpojumus attiecībā uz pārnesamības pieprasījuma izpildi?
 - b) tādā nozīmē, ka tas neaizliedz dalībvalstīm noteikt *ex ante* operatoriem, kam ir būtiska ietekme dotajā tirgū, komerciālus nosacījumus par minēto pakalpojumu?
- 3) ja Direktīvas 30. panta 2. punkts jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas uzliek visiem operatoriem pienākumu noteikt izmaksu uzskaites sistēmu attiecībā uz numura pārnesšanas izmaksām, vai to jāinterpretē tādā nozīmē, ka tas nepieļauj:
 - a) valsts regulatīvu pasākumu, ar ko tiek noteikta izmaksu aprēķināšanas metode?
 - b) valsts pasākumu, kas nosaka *ex ante* izmaksu sadalījumu starp operatoriem?
 - c) valsts pasākumu, kas piešķir tiesības valsts pārvaldes iestādei noteikt *ex ante* visiem operatoriem uz noteiktu periodu maksimālo summu abonenta maksai, ko sniedzēj - operators var prasīt saņēmēj - operatoram?

d) valsts pasākumu, kas piešķir sniedzēj – operatoram tiesības piemērot valsts pārvaldes iestādes noteiktās cenas, atbrīvojot to no pienākuma pierādīt, ka piemērotās cenas ir vērstas uz pašas izmaksu uzskaites sistēmas izmaksām?

Attiecībā uz Direktīvas 2002/21/EK ⁽²⁾ (pamatdirektīva) 4. pantā paredzētajām pārsūdzības tiesībām:

vai pamatdirektīvas 4. panta 1. punkts jāinterpretē tādā nozīmē, ka iestādei, kura izskata pārsūdzības, ir jābūt atbilstoši varai rīkoties ar visu nepieciešamo informāciju, kurā ietilpst arī konfidenciāla informācija, balstoties uz ko valsts pārvaldes iestāde ir pieņēmusi Lēmumu, kas ir prasības pamatā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 24.04.2002., 51. lpp.)

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 24.04.2002., 33. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) spriedumu lietā Axel Kittel pret Beļģijas valsti

(Lieta C-439/04)

(2005/C 6/47)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) (Beļģija) spriedumu lietā Axel Kittel pret Beļģijas valsti un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 19. oktobrī.

Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai, atzīstot pirkuma līgumu par spēkā neesošu saskaņā ar valsts civiltiesību normām, kas paredz, ka līgums nav spēkā, ja pārdevēja nelikumīgas rīcības dēļ tas pārkāpj sabiedrisko kārtību, pievienotās vērtības nodokļa fiskālās neitralitātes princips nosaka to, ka nodokļa maksātājs nezaudē savas

tiesības uz nodokļa atskaitīšanu gadījumā, ja tas līgumu par preču piegādi ir noslēdzis labticīgi, neievērojot pārdevēja izdarītu krāpšanu?

2) Vai atbilde ir citāda, ja līguma spēkā neesamība ir tieši krāpnieciskas izvairīšanās no pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas sekas?

3) Vai atbilde ir citāda, ja nelikumīgais pirkuma līguma slēgšanas iemesls, kura dēļ līgums saskaņā ar valsts tiesībām ir atzīstams par spēkā neesošu, ir krāpnieciska izvairīšanās no pievienotās vērtības nodokļa maksāšanas, kas ir zināma abām līguma pusēm?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) spriedumu lietā Beļģijas valsts pret Recolta Recycling s.p.r.l.

(Lieta C-440/04)

(2005/C 6/48)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 7. oktobra Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) spriedumu lietā Beļģijas valsts pret Recolta Recycling s.p.r.l., un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 19. oktobrī.

Cour de cassation de Belgique (pirmā palāta) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1) Vai nodokļu neitralitātes princips attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli gadījumā, kad preču piegāde ir paredzēta nodokļu maksātājam, kas ir noslēdzis līgumu labā ticībā, nezinot par krāpšanu, ko veic pārdevējs, iestājas pret to, ka pirkuma līguma atcelšana, pamatojoties uz iekšējo civiltiesību normu, kas atzīst šo līgumu par absolūti spēkā neesošu tādēļ, ka tas ir pretrunā sabiedriskajai kārtībai, jo pārdevēja amatpersona rīkojusies nelikumīgi, izraisa šim nodokļu maksātājam tiesību zaudējumu uz nodokļa samazinājumu?

2) Vai atbilde ir atšķirīga gadījumā, kad absolūtas spēkā neesamības pamats ir krāpšana attiecībā uz pašu pievienotās vērtības nodokli?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden spriedumu lietā H.A. Solleveld pret Inspecteur van de Belastingdienst-onderneming Amersfoort

(Lieta C-443/04)

(2005/C 6/49)

(tiesvedības valoda: holandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden spriedumu lietā H.A. Solleveld pret Inspecteur van de Belastingdienst-onderneming Amersfoort un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. oktobrī.

Hoge Raad der Nederlanden lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Sestās Direktīvas (¹) 13. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts ir jāsaprot tā, ka atbrīvojumi no PVN tiek piešķirti attiecībā medicīniskām darbībām, kas ietver diagnozes noteikšanu, terapeita konsultāciju un iespējamo medicīniskās aprūpes sniegšanu saistībā ar aprūpi, kas ir minēta 3.1.2. un 3.1.3. punktos, pat ja šo medicīniskās aprūpes sniegšanu nevar ietvert to uzdevumu kategorijā, kurus veic medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts?

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1.- 40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden lēmumu lietā J. E. van den Hout-van Eijnsbergen pret Inspecteur van de Belastingdienst – ondernemingen Leiden

(Lieta C-444/04)

(2005/C 6/50)

(tiesvedības valoda - nīderlandiešu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 15. oktobra Hoge Raad der Nederlanden lēmumu lietā J. E. van den Hout-van Eijnsbergen pret Inspecteur van de Belastingdienst un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 20. oktobrī.

Hoge Raad der Nederlanden lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai Sestās direktīvas (¹) 13A. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka psihoterapeitiska ārstēšana, ko sniedz profesionālis, kas atbilst reģistrācijas juridiskajām prasībām, kuras ir norādītas 3.1. apakšpunktā, un kas ir reģistrēts Psihoterapeitu reģistrā, ir atbrīvots no PVN [maksāšanas], pat ja šīs personas veikto ārstēšanu atbilstoši attiecīgajā dalībvalstī noteiktajam nevar ietilpināt medicīniskās vai paramedicīniskās profesijas kategorijā?

⁽¹⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1.-40. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 13. oktobra High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division rīkojumu lietā Test Claimants in the FII Group Litigation pret Commissioners of Inland Revenue

(Lieta C-446/04)

(2005/C 6/51)

(tiesvedības valoda – angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 13. oktobra High Court of Justice (Anglija un Velsa), Chancery Division rīkojumu lietā Test Claimants in the FII Group Litigation pret Commissioners of Inland Revenue, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 22. oktobrī.

High Court of Justice, Chancery Division lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai tas ir pret EKL 43. vai 56. pantu, ja dalībvalsts patur spēkā no piemēro pasākumus, kas no uzņēmuma ienākuma nodokļa atbrīvo dividendes, kuras saņem sabiedrība, kura ir šīs dalībvalsts rezidente ("rezidente sabiedrība"), no citām rezidentēm sabiedrībām, un kas uzņēmuma ienākuma nodokli uzliek dividendēm, kuras saņem rezidente sabiedrība no sabiedrībām, kuras ir citu dalībvalstu rezidentes ("nerezidente sabiedrība") (pēc tam, kad piešķirts atbrīvojums no nodokļu dubultās uzlikšanas par jebkuru nodokļa ieturējumu, kas maksājams par dividendēm, un noteiktos apstākļos par pakārtoto nodokli, ko nerezidentes sabiedrības samaksājušas par savu peļņu savā rezidences valstī)?

- 2) Ja dalībvalstī ir sistēma, kas noteiktos gadījumos uzliek uzņēmuma ienākuma nodokļa avansa maksājumus (turpmāk - "NAM") (advance corporation tax - "ACT") rezidentes sabiedrības dividenžu maksājumiem saviem akcionāriem un piešķir nodokļu kredītu attiecībā uz šīm dividendēm akcionāriem, kas ir šīs valsts rezidenti, vai tas ir pret EKL 43. vai 56. pantu vai Padomes Direktīvas 90/435/EEK (¹) 4. panta 1. punktu vai 6. pantu, ja dalībvalsts saglabā un piemēro pasākumus, kas atļauj rezidentei sabiedrībai maksāt dividendes saviem akcionāriem bez pienākuma maksāt NAM par saņemtajām dividendēm no sabiedrībām, kuras ir šīs dalībvalsts rezidentes (vai nu tieši, vai netieši ar citu sabiedrību starpniecību, kuras ir šīs dalībvalsts rezidentes) un neatļauj rezidentei sabiedrībai maksāt dividendes saviem akcionāriem bez pienākuma maksāt NAM par saņemtajām dividendēm no nerezidentēm sabiedrībām?
- 3) Vai tas ir pret EK tiesībām, kas minētas iepriekš 2. jautājumā, ja dalībvalsts patur spēkā un piemēro pasākumus, kas nosaka, ka NAM parādu ieskaita dividenžu maksātājas sabiedrības, kā arī citu grupas sabiedrību, kas ir šīs dalībvalsts rezidenti, uzņēmuma ienākuma nodokļa parādā attiecībā uz to peļņu:
- a) bet kas neparedz nekāda veida NAM parāda ieskaitu vai ekvivalentu atvieglojumu (kā piemēram, NAM atmaksu) attiecībā uz gūto peļņu šajā valstī vai citā dalībvalstī, ko guvušas grupas sabiedrības, kas nav rezidenti šajā dalībvalstī; un/vai
- b) kas paredz, ka jebkāds atbrīvojums no nodokļu dubultās uzlikšanas, ko saņem rezidente sabiedrība šajā dalībvalstī, samazina uzņēmuma ienākuma nodokļa parādu, pret kuru var izmantot NAM parāda ieskaitu?
- 4) Ja dalībvalstī ir pasākumi, kas noteiktos gadījumos paredz rezidentēm sabiedrībām, ja tās izvēlas, atgūt NAM, kas samaksāts par maksājumiem akcionāriem, ciktāl šos maksājumus saņem rezidentes sabiedrības no nerezidentēm sabiedrībām (šim nolūkam tostarp no sabiedrībām, kas ir trešo valstu rezidenti), - vai tas ir pret EKL 43. vai 56. pantu vai Padomes Direktīvas 90/435/EEK 4. panta 1. punktu vai 6. pantu, ja šie pasākumi:
- a) uzliek pienākumu rezidentēm sabiedrībām maksāt NAM un vēlāk pieprasīt tā atmaksu; un
- b) neparedz tiesības rezidentu sabiedrību akcionāriem saņemt nodokļa kredītu, ko tie būtu saņēmuši par dividendēm no rezidentes sabiedrības, kura pati nav saņēmusi dividendes no nerezidentēm sabiedrībām?
- 5) Ja pirms 1993. gada 31. decembra dalībvalsts pieņēma pasākumus, kas izklāstīti 1. un 2. jautājumā, bet pēc šī datuma pieņēma turpmākus pasākumus, kas izklāstīti 4. jautājumā, un ja pēdējie rada ierobežojumus, ko aizliedz EK Līguma 56. pants, - vai šis ierobežojums uzskatāms par jaunu ierobežojumu, kas nepastāvēja 1993. gada 31. decembrī?
- 6) Ja kāds no pasākumiem, kas minēti 1. līdz 5. jautājumā, pārkāpj kādu no šeit minētajām Kopienas tiesību aktu normām, tad gadījumos, kad rezidente sabiedrība vai citas tās pašas grupas sabiedrības izvirza šādus prasījumus par attiecīgajiem pārkāpumiem:
- i) prasījums atmaksāt uzņēmuma ienākuma nodokli, kas nelikumīgi uzlikts gadījumā, uz ko attiecas 1. jautājums;
- ii) prasījums atjaunot (vai kompensēt zaudējumus) atbrīvojumu, ko piemēro nelikumīgi uzliktajam uzņēmuma ienākuma nodoklim gadījumā, uz ko attiecas 1. jautājums;
- iii) prasījums atmaksāt (vai kompensēt) NAM, ko nevarēja ieskaitīt sabiedrības uzņēmuma ienākuma nodokļa parādā vai citādi to atbrīvot un kas nebūtu bijis jāmaksā (vai kas būtu atbrīvots), kā vien tikai pārkāpuma gadījumā;
- iv) prasījums par naudas līdzekļu lietošanas zaudējumu par laika posmu no NAM maksājuma dienas līdz ieskaita dienai, kad NAM tika ieskaitīts uzņēmuma ienākuma nodokļa maksājumā;
- v) prasījums atmaksāt uzņēmuma ienākuma nodokli, ko samaksāja sabiedrība vai cita grupas sabiedrība, kad kādai no šīm sabiedrībām aprēķināja uzņēmuma ienākuma nodokļa parādu, atsakot citus atvieglojumus, lai pieļautu tās NAM parādu ieskaitīt tās uzņēmuma ienākuma nodokļa parādā (NAM ieskaitam noteikto ierobežojumu rezultātā palika uzņēmuma ienākuma nodokļa parāds);
- vi) prasījums par naudas līdzekļu lietošanas zaudējumu, samaksājot uzņēmuma ienākuma nodokli agrāk nekā būtu vajadzējis vai vēlāk zaudēto atvieglojumu dēļ iepriekšējā punktā (v) minētajos apstākļos;
- vii) rezidentes sabiedrības prasījums samaksāt (vai kompensēt) NAM atlikumu, ko šī sabiedrība ir nodevusi citai grupas sabiedrībai un kas netika atgūts, kad šī cita sabiedrība tika pārdota, atdalījās vai tika likvidēta;

viii) prasījums par naudas līdzekļu lietošanas zaudējumu laika posmā no NAM samaksas dienas līdz atgūšanas dienai gadījumā, kad NAM tika samaksāts, bet vēlāk atgūts saskaņā ar 4. jautājumā minētajiem noteikumiem;

ix) prasījums par kompensāciju, jo rezidente sabiedrība nolēma pieprasīt NAM atmaksu saskaņā ar pasākumiem, kas minēt 4. jautājumā, un atlīdzināja saviem akcionāriem par tās nespēju saņemt nodokļa kredītu, palielinādama dividenžu summu, kur

katrs no iepriekš minētajiem prasījumiem uzskatāms par:

prasījumu atmaksāt nepamatoti uzliktas summas, kuras radās iepriekš minēto Kopienas tiesību normu pārkāpuma rezultātā vai saistībā ar to; vai

prasījumu par kompensāciju vai zaudējumu atlīdzību, ja izpildīti nosacījumi, kas paredzēti apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame; vai

prasījumu samaksāt summu, kas atbilst labumam, kurš nepamatoti liegts?

7) Gadījumā, ja atbilde uz jebkuru 6. jautājuma daļu ir tāda, ka prasījums ir par summas samaksu, kas atbilst labumam, kurš nepamatoti liegts, tad:

a) vai šāds prasījums ir iepriekš minēto Kopienas tiesību aktu normās paredzēto tiesību rezultāts vai saistīts ar tām;

b) vai jāizpilda atgūšanas nosacījumi, kas paredzēti apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame;

c) vai jāizpilda kādi citi nosacījumi?

8) Vai atbildes uz 6. vai 7. jautājumu būtu atšķirīgas, ja, pamatojoties uz valsts tiesībām, 6. jautājumā izvērztie prasījumi ir celti kā restitūcijas prasījumi vai arī tie ir celti vai jāceļ kā prasījumi par zaudējumu atlīdzību?

9) Kādus padomus Tiesa uzskata par piemērotiem sniegt šajā lietā par to, kurus apstākļus valsts tiesnesim vajadzētu ņemt vērā, nosakot, vai pastāv pietiekami nopietns pārkāpums apvienoto lietu C-46/93 un C-48/93 Brasserie du Pecheur un Factortame nozīmē, jo īpaši, ņemot vērā Tiesas judikatūru par attiecīgo Kopienas tiesību aktu normu interpretāciju, vai pārkāpums bija attaisnojams vai arī kādā konkrētā

gadījumā ir pietiekama cēloņsakarība, ko varētu uzskatīt par "tiešu cēloņsakarību" šā sprieduma nozīmē?

(¹) Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīva 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 20.08.1990., 6. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 11. oktobra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main rīkojumu lietā Fidium Finanz AG pret Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Lieta C-452/04)

(2005/C 6/52)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 11. oktobra Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Vācija) rīkojumu lietā Fidium Finanz AG pret Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 27. oktobrī.

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai uzņēmums, kura reģistrācijas vieta ir ārpus Eiropas Savienības, šajā gadījumā Šveicē, savas profesionālās darbības ietvaros piešķirot kredītus Eiropas Savienības dalībvalstu, šajā gadījumā Vācijas Federatīvās Republikas, iedzīvotājiem, attiecībā uz šo dalībvalsti un tās iestāžu vai tiesu pasākumiem var atsaukties uz kapitāla aprites brīvību saskaņā ar EKL 56. pantu, vai arī šādu finanšu pakalpojumu sagatavošanu, sniegšanu un izpildi regulē vienīgi pakalpojumu sniegšanas brīvība, ko nosaka EKL 49. un turpmākie panti?

2. Vai uzņēmums, kura reģistrācijas vieta ir ārpus Eiropas Savienības, var atsaukties uz kapitāla aprites brīvību saskaņā ar EKL 56. pantu, piešķirot komerciāla rakstura kredītus vai galvenokārt iedzīvotājiem, kuru pastāvīgā uzturēšanās vieta ir Eiropas Savienībā, un kurš darbojas savā faktiskajā adresē valstī, kur šādu pakalpojumu sniegšanas uzsākšanai un veikšanai netiek izvērzieta prasība ne saņemt šīs valsts iestāžu iepriekšēju atļauju, ne arī veikt savas kārtējās darbības kontroli veidā, kas raksturīgs kredītiestādēm Eiropas Savienībā, un, jo īpaši, šajā gadījumā Vācijas Federatīvajā Republikā, vai arī atsaukšanās uz kapitāla aprites brīvību šajā gadījumā tiesību ļaunprātīga izmantošana?

Vai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesībām šādu uzņēmumu var aplūkot tāpat kā personas un uzņēmumus ar reģistrācijas vietu dalībvalsts teritorijā, izvirzot prasību saņemt atļauju, kaut arī tam šajā dalībvalstī nav reģistrācijas adreses, ne filiāles?

3. Vai kapitāla aprites brīvību, kas paredzēta EKL 56. pantā, ierobežo tas, ka uzņēmumam ar reģistrācijas adresi ārpus Eiropas Savienības, kas komerciāla rakstura kredītus piešķir iedzīvotājiem Eiropas Savienībā, ir jāsaņem iepriekšēja atļauja no iestādes attiecīgajā Eiropas Savienības dalībvalstī, kur pastāvīgi uzturas kredītņēmēji?

Vai no tā izriet, ka nepieņemamu komerciālu kredītu piešķiršana veido noziedzīga nodarījuma sastāvu vai administratīvo pārkāpumu?

4. Vai trešajā jautājumā minētā prasība saņemt iepriekšēju atļauju ir pamatota saskaņā ar EKL 58. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo īpaši ievērojot:

— kredītņēmēju aizsardzību no līgumiskiem un finansiāliem pienākumiem pret personām, kas iepriekš nav apliecinājušas savu uzticamību,

— šo personu aizsardzību no personām un uzņēmumiem, kas neveic pienācīgu grāmatvedības uzskaiti un nepilda savus pienākumus konsultuot un informēt klientus saskaņā ar vispārīgiem noteikumiem,

— šo personu aizsardzību no nesamērīgas un nepareizi izmantotas reklāmas aģitācijas,

— garantijas, ka uzņēmumam, kas piešķir kredītus, ir pietiekami finansiālie resursi,

— kapitāla tirgus aizsardzību no lielu kredītu nekontrolētas piešķiršanas,

— kapitāla tirgus un sabiedrības kopumā aizsardzību no kriminālām mahinācijām, jo īpaši tām, kas ir pamatā noteikumiem cīņai pret naudas atmazgāšanu un terorismu?

5. Vai trešajā jautājumā prasības saņemt iepriekšēju atļauju izvirzīšanu, kas ir atļauts ar Kopienas tiesībām, reglamentē EKL 58. panta 1. punkta b) apakšpunkts, saskaņā ar kuru kā svarīgs prieknoteikums atļaujas izsniegšanai tiek prasīts, lai attiecīgajā dalībvalstī uzņēmumam atrastos tā galvenā administrācija vai vismaz filiāle, jo īpaši, lai:

— darītu iespējamu attiecīgās dalībvalsts iestādēm lietpratīgi un efektīvi veikt uzņēmuma darījumu un rīcības pārbaudes, tas ir, jo īpaši, īsā termiņā vai bez brīdinājuma,

— ļautu pilnībā pārraudzīt uzņēmuma darījumus un rīcību, izmantojot pieejamos dokumentus vai dalībvalsts rīcībā esošos dokumentus,

— būtu pieejamas par dalībvalsts teritorijā esošo uzņēmumu personīgi atbildīgās personas,

— nodrošinātu vai vismaz atvieglotu prasību izpildi, ko dalībvalsts klienti izvirza pret uzņēmumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 31. augusta Landgericht Berlin lēmumu komercreģistra lietā Die innoventif Limited, Beteiligte – Die innoventif Limited

(Lieta C-453/04)

(2005/C 6/53)

(tiesvedības valoda – vācu)

Eiropas Kopienas Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 31. augusta Landgericht Berlin lēmumu komercreģistra lietā Die innoventif Limited, Beteiligte - Die innoventif Limited un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 28. oktobrī.

Landgericht Berlin lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai saskaņā ar EKL 43. un 48. pantu ar brīvību veikt uzņēmējdarbību ir savienojams tas, ka Lielbritānijas kapitālsabiedrības Vācijā dibinātas filiāles reģistrācija Vācijas Federatīvās Republikas komercreģistrā ir pakļauta avansa maksājumam, kas aprēķināts, ņemot vērā paredzamos izdevumus, kas saistīti ar attiecīgajos Memorandum of Association noteikumos paredzēto ziņu par sabiedrību publicēšanu?

Prasība pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 28. oktobrī

(Lieta C-455/04)

(2005/C 6/54)

(tiesvedības valoda – angļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 28. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Carmel O'Reilly, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, lai panāktu atbilstību Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvai 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas (⁽¹⁾), vai arī, jebkādā gadījumā, par tiem nepaziņojot Komisijai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva;
- 2) piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš valsts tiesībās beidzās 2002. gada 31. decembrī.

(⁽¹⁾) OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 29. oktobrī

(Lieta C-457/04)

(2005/C 6/55)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 29. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Antonio Caeiros un Gregorio Valero Jodana, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pirmkārt, pasludināt, ka nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. marta Direktīvu 2003/17/EK, ar kuru groza Direktīvu 98/70/EK, kas attiecas uz benzīna un dīzeļdegvielas kvalitāti (⁽¹⁾), Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar iepriekšminētās Direktīvas 2003/17/EK 2. panta pirmo daļu;
- otrkārt, pasludināt, ka tūlīt neinformējot Komisiju par attiecīgajiem aktiem, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar iepriekšminētās Direktīvas 2003/17/EK 2. panta pirmo daļu;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2003/17/EK transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2003. gada 30. jūnijā.

(⁽¹⁾) OV L 76, 10. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 25. oktobrī

(Lieta C-463/04)

(2005/C 6/56)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 25. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Eugenio de March un Carmel O'Reilly, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2001. gada 28. maija Direktīvu 2001/40/EK (⁽¹⁾) par tādu lēmumu savstarpēju atzīšanu, kas attiecas uz trešo valstu valstspiederīgo personu izraidīšanu, un jebkurā gadījumā neinformējot Komisiju par šādiem aktiem, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek minētā direktīva;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanai noteiktais termiņš beidzās 2002. gada 2. decembrī.

(¹) OV L 149, 2.6.2001., 34. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu - izteikts ar 2004. gada 8. jūlija Audiencia Provincial de Málaga (pirmā palāta) rīkojumu lietā par G. Francesco Gasparini un citu iesniegto apelācijas sūdzību par 2003. gada 21. novembra rīkojumu, ar ko uzsākta saīsinātā procedūra

(Lieta C-467/04)

(2005/C 6/57)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2004. gada 8. jūlija Audiencia Provincial de Málaga (Spānija) (pirmā palāta) rīkojumu lietā par G. Francesco Gasparini un citu iesniegto apelācijas sūdzību par 2003. gada 21. novembra rīkojumu, ar ko uzsākta saīsinātā procedūra, un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2004. gada 4. novembrī.

Audiencia Provincial de Málaga lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

— attiecībā uz sprieduma materiālo spēku kriminālprocesuālā nozīmē Audiencia Provincial de Málaga lūdz sniegt Konvencijas par Šengenas nolīguma piemērošanu 54. panta interpretāciju šādos jautājumos:

1. Vai vienas dalībvalsts tiesas atzinums par likumpārkāpuma noilgumu ir saistošs citu dalībvalstu tiesām?
2. Vai personas, kas apsūdzēta likumpārkāpumā, attaisnošana pamatojoties uz noilgumu plašākā nozīmē dod labumu personām, kuras tiek vajātas citā dalībvalstī, jo inkriminētie fakti ir vienādi? Citiem vārdiem sakot, vai var uzskatīt, ka noilgums ir tikpat labvēlīgs personām, ko vajā citā dalībvalstī pamatojoties uz vienādiem faktiem?
3. Ja dalībvalsts tiesas atzīst, ka nav konstatēta preču ārpus Kopienas izcelsme un tās ietekme uz krimināllietu par kontrabandu un apsūdzēto attaisnošanu, vai citas dalībvalsts tiesas var paplašināt savu izmeklēšanu, lai noteiktu vai preces, nesamaksājot muitas nodokļus, ievestas no trešās valsts?

— attiecībā uz preču brīvas aprites jēdzienu Audiencia Provincial de Málaga lūdz sniegt EK Līguma 24. panta interpretāciju šādos jautājumos:

Ja dalībvalsts tiesa ir konstatējusi, ka preču nelikumīga ievēšana Kopienas teritorijā nav notikusi, vai, ka krimināllietai par kontrabandu ir iestājies noilgums:

- a. vai var uzskatīt, ka šīs preces ir brīvā apgrozījumā pārējo dalībvalstu teritorijā?
- b. ja pēc preču ievēšanas dalībvalstī, kurā pasludināts attaisnojošs spriedums, preču laišana tirdzniecībā notiek citā dalībvalstī, to var uzskatīt par nesaistītu un tādējādi sodāmu darbību, vai tieši pretēji, tā uzskatāma par importam raksturīgu darbību?

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2004. gada 4. novembrī

(Lieta C-472/04)

(2005/C 6/58)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2004. gada 4. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv Knut Simonsson un Claudio Loggi, pārstāvji.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot (visus) normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. decembra Direktīvas 2001/96/EK (¹), ar ko nosaka saskaņotas prasības un procedūras beramkravu kuģu drošai iekraušanai un izkraušanai, prasības, vai, jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šā direktīva;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2001/96/EK transpozīcijas termiņš beidzās 2003. gada 5. augustā.

(¹) OV L 13, 16.1.2002., 9. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2004. gada 12. novembrī

(Lieta C-476/04)

(2005/C 6/59)

(tiesvedības valoda – grieķu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2004. gada 12. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Maria Condou-Durande un Carmel O'Reilly, pārstāves.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

— konstatēt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, lai panāktu atbilstību Padomes 2001. gada 20. jūlija Direktīvai 2001/55/EK par obligātajiem standartiem, lai pārvietoto personu masveida pieplūduma gadījumā sniegtu tām pagaidu aizsardzību, un par pasākumiem, lai līdzsvarotu dalībvalstu pūliņus, uzņemot šādas personas un uzņemoties ar to saistītās sekas⁽¹⁾, vai arī, jebkādā gadījumā, par tiem nepaziņojot Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva;

— piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transpozīcijas termiņš valsts tiesībās beidzās 2002. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 212, 7.8.2001., 12. lpp.

Lietas C-67/03⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 6/60)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 6. jūlijā ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-67/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku.

⁽¹⁾ OV C 83, 5.4.2003.

Lietas C-93/04⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 6/61)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienų tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 6. jūlijā ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-93/04 Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku.

⁽¹⁾ OV C 94, 17.4.2004.

Lietas C-117/04⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 6/62)

(Tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienų tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 6. jūlijā ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-117/04 Eiropas Kopienų Komisija / Itālijas Republika.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004.

Lietas C-118/04⁽¹⁾ izslēgšana no reģistra

(2005/C 6/63)

(Tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienų tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 6. jūlijā ir izdevis rīkojumu izslēgt no reģistra lietu C-118/04 Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 28. oktobrī

lietā T-35/01 Shanghai Teraoka Electronic co. Ltd pret Eiropas Savienības Padomi ⁽¹⁾

(Dempings — Galīgo antidempinga maksājumu uzlikšana — Ķīnas izcelsmes elektroniskie sviri — Tāda uzņēmuma statuss, kas attīstās tirgus ekonomikā — Zaudējumu noteikšana — Cēloņsakarība — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2005/C 6/64)

(tiesvedības valoda – angļu)

Lietā T-35/01 Shanghai Teraoka Electronic co. Ltd, Šanhaja (Ķīna), ko pārstāv advokāts P. Waer, pret Eiropas Savienības Padomi (pārstāvis S. Marquardt, kam sākotnēji palīdzēja advokāti G. Berrisch un P. Nehl un tad – advokāts G. Berrisch), ko atbalsta Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji – V. Kreuzschitz, S. Meany un T. Scharf, kas norādījuši adresi Luksemburgā), par prasību atcelt 1. pantu Padomes 2000. gada 27. novembra Regulā (EK) Nr. 2605/2000, ar ko piemēro galīgos antidempinga maksājumus dažu veidu elektronisko svaru importam ar izcelsmi Ķīnas Tautas Republikā, Korejas Republikā un Taivānā (OV L 301, 42. lpp.), Pirmās instances tiesa (ceturtā paplašinātā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja V. Tiili, tiesneši J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij un M. Vilaras, sekretārs J. Plingers, administrators, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies atbildētājam;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 118, 21.4.2001.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 26. oktobrī

lietā T-207/02 Nicoletta Falcone pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Vispārējais konkurss — Nepielaišana pie rakstiskā parbaudījuma, pamatojoties uz iepriekšējās konkursa atlases kārtas rezultātiem — Konkursa paziņojuma pretlikumīgums)

(2005/C 6/65)

(iesvedības valoda - itāļu)

Lietā T-207/02 Nicoletta Falcone, konkursa COM/A/10/01 kandidāte, ko pārstāv M. Condinanzi, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis - J. Currall, kam palīdz A. Dal Ferro, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību par konkursa COM/A/10/01 komisijas 2002. gada 2. maija Lēmuma atcelšanu par prasītājas nepielaišanu pie rakstiskā pārbaudījuma, kas bija iepriekšējās konkursa atlases kārtas testa turpinājums, pamatojoties uz to, ka viņa neieguva pietiekošu punktu skaitu, lai būtu to kandidātu vidū, kuri ieguvuši 400 labākās atzīmes, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. Forwood, sekretārs H. Jung, 2004. gada 26. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolūtīvā daļa ir šāda:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katra puse pati sedz savus izdevumus, ieskaitot pagaidu noregulējuma procedūras izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 202, 24.8.2002.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

2004. gada 28. oktobrī

2004. gada 26. oktobrī

apvienotajās lietās T-219/02 un T-337/02 Olga Lutz
Herrera pret Eiropas Kopienų Komisiju ⁽¹⁾

lietā T-55/03 Philippe Brendel pret Eiropas Kopienų Komi-
siju ⁽¹⁾

(Civildienests — Vispārējs konkurss — Nepielaišana pie
pārbaudījumiem — Paziņojums par konkursu — Vecuma
ierobežojums)

(Ierēdņi — Iecelšana amatā — Klasifikācija pakāpē un līmenī
— Līmeņa papildu darba stāžs — Prasība par zaudējumu
atlīdzību)

(2005/C 6/67)

(tiesvedības valoda - franču)

(2005/C 6/66)

(tiesvedības valoda - spāņu)

Apvienotajās lietās T-219/02 un T-337/02 Olga Lutz Herrera ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier un J. Guillem Carrau, avocats, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - J. Currall un H. Tserepa-Lacombe, kam palīdz J. Rivas Andrés un J. Gutiérrez Gisbert, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasībām atcelt konkursa COM/A/6/01 komisijas 2001. gada 31. jūlija lēmumu un konkursa COM/A/10/01 komisijas 2001. gada 20. decembra lēmumu, ar kuriem tika atteikts pieļaut prasītāju pie minēto konkursu pārbaudījumu kārtošanas, pamatojoties uz to, ka viņa neatbilda nosacījumam par vecuma ierobežojumu, un - papildus - par prasībām atcelt lēmumus, ar kuriem tika noraidītas prasītājas administratīvās sūdzības par konkursu COM/A/6/01 un COM/A/10/01 komisiju lēmumiem, Pirmās instances tiesa (piektā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs P. Lindh, tiesneši R. García-Valdecasas un J. D. Cooke, sekretārs J. Palacio González, galvenais administrators, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasības noraidīt;

2) katra puse savus izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 233, 28.9.2002.

Lietā T-55/03 Philippe Brendel, Eiropas Kopienų Komisijas ierēdnis, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv G. Vander-sanden un L. Levi, avocats, pret Eiropas Kopienų Komisiju (pārstāvji - J. Currall un F. Clotuche-Duvieusart, kam palīdzēja D. Waelbroeck, avocat, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru prasītājs klasificēts A 7 pakāpes 2. līmenī, un, otrkārt, par zaudējumu atlīdzību nolūkā atlīdzināt prasītāja it kā ciesto kaitējumu, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un N. Forwood, sekretāre B. Pastor, sekretāra palīdzība, 2004. gada 26. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Komisijai tiek piespriests samaksāt prasītājam nokavējuma procentus par summu, ko veido starpība starp prasītājam pienākušos atalgojumu, kas atbilst A 7 pakāpes 3. līmenim, un atalgojumu, kas atbilst A 7 pakāpes 2. līmenim, sākot no 2001. gada 16. aprīļa; šie procenti tiek aprēķināti, pamatojoties uz dažādiem maksājumu termiņiem saskaņā ar kuriem jāveic katrs maksājums līdz galīgai nomaksai. Piemērojamā procentu likme nosakāma pamatojoties uz Eiropas Centrālās Bankas noteikto likmi galvenajām refinansēšanas operācijām, kas piemērojama dažādos attiecīgā perioda posmos, plus divi punkti;

2) nav nepieciešams izskatīt un izlemt prasību par starpības starp prasītājam pienākušos atalgojumu, kas atbilst A 7 pakāpes 3. līmenim un atalgojumu, kas atbilst A 7 pakāpes 2. līmenim, samaksu, sākot no 2001. gada 16. marta;

3) pārējā daļā prasība tiek noraidīta;

4) Komisija sedz pati savus un trīs ceturtdaļas no prasītāja izdevumiem;

5) prasītājs sedz savu izdevumu ceturto daļu.

⁽¹⁾ OV C 101, 26.4.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2004. gada 28. oktobrī

2004. gada 29. septembrī

lietā T-76/03 Herbert Meister pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

lietā T-394/02 Arnaldo Lucaccioni pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Dienesta vadītāja atkārtota iecelšana amatā — Dienesta intereses — Darba līdzvērtība — Tiesības uz vārda brīvību — Pienākums sniegt padomu — Pamatojums — Tiesības tikt uzklautam — Ārpuslīgumiskā atbildība)

(Pensija — Process par aresta uzlikšanu algai — Valsts tiesas sprieduma izpilde)

(2005/C 6/68)

(2005/C 6/69)

(tiesvedības valoda - franču)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-76/03 Herbert Meister, Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) ierēdnis, ar dzīvesvietu Muchamiel (Spānija), ko pārstāv advokāts G. Vandersanden, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvis O. Waelbroeck), par prasību, no vienas puses, atcelt ITSB 2002. gada 22. aprīļa lēmumu PERS-AFFECT-02-30, ar ko dienesta interesēs prasītāju ieceļ amatā par viceprezidenta juridiskajos jautājumos juridisko padomnieku, un, no otras puses, par prasību par zaudējumu atlīdzību ar procentiem, Pirmās Instances tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Azizi, tiesnesis M. Jaeger un tiesnese E. Cremona, sekretāre D. Christensen, administratore, 2004. gada 28. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Lietā T-394/02 Arnaldo Lucaccioni, bijušais Eiropas Kopienu Komisijas ierēdnis, ar dzīvesvietu St-Leonards-On-Sea (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv advokāti J.R. Iturriagoitia Bassas un K. Delvolvé, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāvis - J. Curall, kas norādīja adresi Luksemburgā) par prasību, no vienas puses, atcelt Komisijas lēmumu par aresta uzlikšanu prasītāja pensijai pēc Itālijas tiesas sprieduma, ar ko prasītājam piesprieda samaksāt ārstam, kuru prasītājs bija izraudzījis savai pārstāvībai Invaliditātes komitejā un Ārstu komisijā, atalgojumu, kā arī, no otras puses, prasības, kas attiecas uz noteiktu izmaksu un atalgojumu, un zaudējumu atlīdzināšanu ar procentiem, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši N.J. Forwood un S. Papasavvas, sekretārs H. Jung, 2004. gada 29. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) piespriež izmaksāt prasītājam summu EUR 5 000 apmērā kā zaudējumu atlīdzību par dienesta kļūdu;

2) prasību noraidīt kā pārmērīgu;

3) ITSB sedz savus izdevumus un piekto daļu no prasītāja izdevumiem;

4) prasītājs sedz četras piektdaļas no saviem izdevumiem.

1) prasību noraidīt;

2) katra puse sedz savus izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 101, 26.4.2003.

⁽¹⁾ OV C 55, 8.3.2003.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2004. gada 14. oktobrī

lietā T-3/03 Everlast Worlds's Boxing Headquarters Corporation pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Daļējs reģistrācijas atteikums — Pieteikuma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana)

(2005/C 6/70)

(tiesvedības valoda - vācu)

Lietā T-3/03 Everlast Worlds's Boxing Headquarters Corporation, Ņujorka (Amerikas Savienotās Valstis), ko pārstāv A. Renck, V. Bomhard, A. Pohlmann un C. Albrecht, advokāti, pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) (pārstāvji – D. Schennen un G. Schneider) par prasību par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 30. oktobra lēmumu (Lieta R 391/2001-1) par vārdiskas preču zīmes "Choice of Champions" reģistrācijas pieteikumu, Pirmās instances tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirrung, tiesneši A. W. H. Meij un S. Pappasavas, sekretārs H. Jung, 2004. gada 14. oktobrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) tiesvedība pamata lietā tiek izbeigta;
- 2) puses pašas sedz savus izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 55, 8.3.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS

2004. gada 27. septembrī

lietā T-108/04 Nikolaus Steininger pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Karjeras attīstības ziņojums — Nopelnu punktu samazināšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2005/C 6/71)

(tiesvedības valoda - franču)

Lietā T-108/04 Nikolaus Steininger, Komisijas ierēdnis, ar dzīvesvietu Briselē, ko pārstāv advokāts N. Lhoest, kas norādīja adresi Luksemburgā, pret Eiropas Kopienu Komisiju (pārstāve

C. Berardis-Kayser, un pārstāvis H. Kraemer) par prasību atcelt Komisijas lēmumu par nopelnu punktu samazināšanu, kas prasītājam tika piešķirti par novērtējuma periodu 2001. – 2002. gadā, Pirmās instances tiesa (ceturta palāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Legal, tiesnesis P. Mengozzi un tiesnese I. Wiszniewska-Bialecka, sekretārs H. Jung, 2004. gada 27. septembrī ir izdevusi rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) tiesvedība tiek izbeigta pirms sprieduma taisīšanas;
- 2) Komisija sedz savus izdevumus, kā arī prasītāja izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.4.2004.

PIRMĀS INSTANCES TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2004. gada 15. oktobrī

lietā T-193/04 Hans-Martin Tillack pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Pagaidu noregulējuma pasākumu process — Pieteikums par pagaidu noregulējuma pasākumiem un piemērošanas apturēšanai)

(2005/C 6/72)

(tiesvedības valoda - angļu)

Lietā T-193/04 Hans-Martin Tillack, ko pārstāv M. I. Forrester, QC, T. Bosly, C. Arnold, N. Flandin, J. Herrlinger un J. Siaens, advokāti, pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv C. Docksey un C. Ladenburger, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā, par pieteikumu, pirmkārt, atlikt visu to pasākumu izpildi, kas veicami saistībā ar iespējamo sūdzību, ko Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) 2004. gada 11. februārī iesniedzis Beļģijas un Vācijas tiesu iestādēm, un, otrkārt, uzdot OLAF atturēties iegūt, kontrolēt un pārbaudīt jebkādas dokumentus un uzklaust jebkādu informāciju, kas atrodas Beļģijas un Vācijas tiesu iestāžu rīcībā pēc prasītāja dzīvesvietā un darba vietā 2004. gada 19. martā veiktās kratīšanas, Pirmās instances tiesas priekšsēdētājs 2004. gada 15. oktobrī ir izdevis rīkojumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) noraidīt pieteikumu par pagaidu noregulējumu;
- 2) atlikt lēmumu par izdevumiem.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko 2003. gada 19. septembrī iesniedza Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H.

(Lieta T-322/03)

(2005/C 6/73)

(tiesvedības valoda –vācu)

Tiesvedības valoda: nosakāma atbilstoši Reglamenta 131. panta 2. punktam – Valoda, kādā sastādīts prasības pieteikums: vācu

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2003. gada 19. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko cēla Telefon und Buch Verlagsgesellschaft m.b.H., ar sēdekli Zalcburgā (Austrija), ko pārstāv H.G.Zeiner, advokāts.

Otra puse izskatīšanā Apelāciju padomē bija HEROLD Business Data GmbH&Co.KG (iepriekš - Harold Business Data AG), Mödling (Austrija).

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 19. jūnija lēmumu apvienotajās lietās R 580/2001 un R 592/2001 tādējādi, lai pieteikums par Kopienas preču zīmes WEISSE SEITEN, pieteikums Nr. 371.096, paziņošanu par spēkā neesošu tiktu pilnībā noraidīts; in eventū

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 19. jūnija lēmumu attiecībā uz saistītajām lietām R 580/2001 un R 592/2001 un uzlikt par pienākumu Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi), veicot attiecīgas procedūras, pieņemt jaunu lēmumu un pilnībā noraidīt pieteikumu par Kopienas preču zīmes WEISSE SEITEN, pieteikums Nr. 371.096, paziņošanu par spēkā neesošu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības paziņošanu: Vārdiskā preču zīme WEISSE SEITEN 9., 16., 41. un 42. klases precēm un pakalpojumiem un Kopienas preču zīme Nr. 371.096

Kopienas preču zīmes īpašnieks Prasītāja

Puse, kas lūdz paziņot, ka Kopienas preču zīme nav spēkā:

HEROLD Business Data GmbH & Co. KG

Anulēšanas nodaļas lēmums:

Daļēji atzīt par spēkā neesošu Kopienas preču zīmi attiecībā uz vārdu un telefonu numuru sarakstiem drukātā vai elektroniski saglabātā veidā (9. un 16. klase), kā arī attiecībā uz šādu vārdu un telefonu numuru sarakstu izdošanu (41. klase)

Apelāciju padomes lēmums:

Sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— reģistrētajai preču zīmei ir atšķirīgas īpašības saskaņā ar Regulas EK Nr. 40/94 7. panta 1. punktu b);
— pieteiktā preču zīme saskaņā ar 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu neapraksta preču un pakalpojumus sarakstā minētās preces un pakalpojumus;
— reģistrētā preču zīme saskaņā ar 7. panta 1. punkta d) apakšpunktu nav apzīmējums vai norāde, kura ir kļuvusi parasta sarunvalodā.

Prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading B.V. iesniedza 2004. gada 23. septembrī

(Lieta T-382/04)

(2005/C 6/74)

(tiesvedības valoda - nīderlandiešu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 23. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienas Komisiju, ko cēla Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading B. V., Landgraaf (Nīderlande), kuru pārstāv Hendrik Cornelis De Bie.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas 2004. gada 17. jūnija lēmumu (REM 19/2002) tiktāl tas nosaka, ka prasītā parāda atlaišana nav pamatota;

— piespriest Eiropas Kopienas Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja citu preču starpā ievēd rīspapīru, kas vairāku gadu garumā ir norādīts zem vien un tā paša KN koda. Saskaņā ar Komisijas 1997. gada 27. jūnija Regulu Nr. 1196/97⁽¹⁾ šīs preces jānorāda zem cita KN koda. Prasītāja norāda, ka šajā gadījumā tas nav noticis. Saskaņā ar prasītājas teikto tās gadījumā ir runa par īpašu situāciju, jo Nīderlandes muitas iestādes, veicot kontroli, ir pieļāvušas vairākas kļūdas. Pēc prasītājas domām, Nīderlandes muitas iestādes, astoņu mēnešu laikā veicot dažādas kontroles, nav pamanījušas kļūdaino rīspapīra klasifikāciju. Prasītāja norāda, ka tai nevar pārņemt krāpnieciskas darbības vai acīmredzamu nolaidību.

Savas prasības atbalstam prasītāja norāda uz Regulas Nr. 2913/92⁽²⁾ 239. panta pārkāpumu, faktu nepareizu novērtēšanu no Komisijas puses un pamatojuma trūkumu. Prasītāja arī atsaucas uz labas pārvaldības principa un vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, jo agrākās lietās Komisija ir lēmusi citādi. Visbeidzot, prasītāja norāda uz samērīguma principa pārkāpumu.

(¹) Komisijas 1997. gada 27. jūnija Regula (EK) Nr. 1196/97 par atsevišķu preču klasifikāciju kombinētajā nomenklatūrā (OV L 170, 13. lpp.).

(²) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko EnBW Energie Baden-Württemberg AG iesniedza 2004. gada 27. septembrī

(Lieta T-387/04)

(2005/C 6/75)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā 2004. gada 27. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla EnBW Energie Baden-Württemberg AG, Karlsruhe (Vācija), kuru pārstāv C.-D. Ehlermann, M. Seyfarth, A. Gutermuth un M. Wissmann, advokāti.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— saskaņā ar EK līguma 231. pantu atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2004. gada 7. jūlija lēmumu par valsts plānu

piešķirt kvotas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai, par kuru Vācija atbilstoši Direktīvas 2003/87/EK⁽¹⁾ noteikumiem paziņoja EK;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Vācijas enerģētikas uzņēmums. Tā kā prasītāja darbinātās spēkstacijas izdala siltumnīcas efektu izraisošas gāzes, prasītājam no 2005. gada 1. janvāra ir saistoša Kopienų sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai, kas izveidota ar Direktīvu 2003/87/EK.

Prasītājs apstrīd Komisijas lēmumu, ar kuru apstiprināts Vācijas paziņotais valsts plāns par kvotu piešķiršanu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijai, izņemot dažus aspektus, kas neattiecas uz šo lietu. Prasītājs īpaši apstrīd vienu no plānā ietvertajiem pārejas noteikumiem, saskaņā ar kuru gadījumā, ja operators pārtrauc vecas iekārtas darbību un nomaina to ar jaunu, tam četrus gadus tiek piešķirts tāds kvotu daudzums, kādu tas būtu saņēmis par apturēto iekārtu. Pēc prasītāja domām, tas noved pie pārmērīgas kvotu piešķiršanas, kas veido EKL 87. panta 1. punktā noteiktā valsts atbalsta sastāvu un nevar tikt attaisnots. Komisijas atšķirīgajam novērtējumam, kas ietverts apstrīdētajā lēmumā, acīmredzami trūkst pamatojuma, un tas nesatur pietiekamu faktu analīzi. Līdz ar to apstrīdētais lēmums pārkāpj EKL 87. panta 3. punktu un 88. panta 2. punktu.

Bez tam, pārkāpjot EKL 88. panta 2. punktu, neskatoties uz to, ka vajadzēja pastāvēt pamatotām šaubām par šo noteikumu saderību ar EK līgumu, atbildētāja nav uzsākusi formālu izmeklēšanas procedūru.

Apstrīdētais lēmums turklāt pārkāpj Direktīvas 2003/87/EK 9. panta 3. punktu un III pielikuma 5. kritēriju, jo pārmērīga emisijas kvotu piešķiršana radīja nepamatotas priekšrocības prasītāja konkurentiem, ko pastiprina tas, ka tādi uzņēmumi kā prasītājs - kuriem tuvākajā laikā būs jāaptur savu iekārtu darbība, pamatojoties uz normatīviem aktiem, - tiek nostādīti neizdevīgā situācijā.

Visbeidzot, vairāku būtisku kļūdu pamatojumā dēļ apstrīdētais lēmums pārkāpj EKL 253. pantu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 13. oktobra Direktīva 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK, OV L 275, 25.10.2003, 32.lpp.

**Prasība pret Eiropas Parlamentu, ko Dirk Klaas iesniedza
2004. gada 30. septembrī**

(Lieta T-393/04)

(2005/C 6/76)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 30. septembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Parlamentu, ko cēla Dirk Klaas, Heidelbergas (Vācija), kuru pārstāv R. Moos, Rechtsanwalt.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt par spēkā neesošu personāla ģenerāldirektora 2004. gada 12. februāra lēmumu par 2 paaugstināšanas punktu anulēšanu, ko apliecina Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2004. gada 30. jūnija lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu, ciktāl prasītājam noraida 2 paaugstinājuma punktus, kuri tika piešķirti par laiku līdz 1999. gadam;
- attiecīgi atcelt lēmumu un atzīt, ka 2 paaugstinājuma punkti ir pārceļami uz nākamajiem gadiem;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Parlamenta ierēdnis. Viņš tika paaugstināts A6 pakāpē ar atpakaļejošu datumu no 1.1.1999. Paaugstināšanas ietvaros tika dzēsti visi prasītāja līdz 1999. gadam iegūtie paaugstinājuma punkti. Pamatojumā Parlaments atsaucās uz Tiesas spriedumu lietā T-30/02 (Leonhardt / Parlaments), kas pēc tā uzskatiem pieļauj šādu dzēšanu.

Savas prasības pamatojumā prasītājs norāda, ka pārejas noteikums, saskaņā ar kuru paaugstinājuma gadījumā dzēš visus līdz 1999. gadam iegūtos paaugstinājuma punktus, ir pretrunā Civildienesta noteikumu 45. pantam. Prasītājs uzskata, ka šāds noteikums nav nepieciešams, tas nav samērīgs un pārkāpj vienlīdzības principu. Viņš norāda arī to, ka esošā lieta nav salīdzināma ar lietu T-30/02.

**Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (ITSB)
(Preču zīmes, paraugi un modeļi), ko SOFFASS S.p.A.
iesniedza 2004. gada 4. oktobrī**

(Lieta T-396/04)

(2005/C 6/77)

(tiesvedības valoda – itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 4. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (ITSB) (preču zīmes, paraugi un modeļi), ko cēla SOFFASS S.p.A., kuru pārstāv advokāti Vincenzo Biliardo un Cristiano Bacchini.

Otra dalībniece Apelāciju padomes procesā ir SODIPAN (Société en Commandite par Actions) (akciju komandītsabiedrība).

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ITSB Apelāciju 1. padomes 2004. gada 16. jūlija lēmumu (lieta R 0699/2003-1);
- piespriest ITSB atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes pieteikuma iesniedzējs: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiskā preču zīme "NICKY" – Reģistrācijas pieteikums Nr. 1.315.985, attiecībā uz 16. klases precēm (papīra un/vai celulozes izstrādājumi mājturības un higiēnas vajadzībām)

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Francijas sabiedrība SODIPAN (akciju komandītsabiedrība)

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Francijas grafiskā preču zīme "NOKY" (Nr. 1.346.586) un "noky" (Nr. 1.400.192) attiecībā uz 16. klases precēm

Iebildumu nodaļas Iebildumu noraidīt lēmums:

Apelāciju padomes lēmums: Atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un nodot lietu atkārtotai izskatīšanai

Izvirzītie pamati: Nepareiza Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošana (maldu risks).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Scandlines Sverige AB iesniedza 2004. gada 7. oktobrī

(Lieta T-399/04)

(2005/C 6/78)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 7. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Scandlines Sverige AB, Helsingborg (Zviedrija), kuru pārstāv C. Vajda QC un R. Azelius un K. Azelius, advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 23. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 1997. gada 2. jūlija sūdzība;
- nodot lietu atpakaļ Komisijā sūdzības jaunai izskatīšanai, ievērojot Tiesas spriedumu;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus, neatkarīgi no lietas iznākuma.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir Zviedrijas sabiedrība, kura galvenokārt darbojas kā prāmju operatora ostas aģents. Prasītājs iesniedza Komisijā sūdzību pret Helsingborgs Hamn AB (HHAB), sabiedrību, kas pārvalda Helsingborgas ostu Zviedrijā un nosaka ostas maksas. Prasītājs uzskatīja, ka HHAB tam uzlika pārmērīgas ostas maksas, ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli, pārkāpjot EKL 82. pantu. Šī sūdzība tika noraidīta ar apstrīdēto lēmumu.

Pamatojot savu prasību, prasītājs apgalvo, ka Komisija kļūdījās, izdarot secinājumu, ka ostas maksas prāmju operatoriem nebija

pārmērīgas. Prasītājs uzskata, ka Komisijas izmaksu/cenu analīze pierādīja to, ka HHAB no prasītāja prāmju komercdarbības guva peļņu vairāk nekā 100 % vērtībā no šajā komercdarbībā iesaistītā kapitāla. Prasītājs apgalvo, ka šādu peļņu nevar gūt tirgū, kurā pastāv konkurence, un tādēļ tā ir pārmērīga, negodīga un ļaunprātīga. Prasītājs uzskata, ka, noraidot šādu secinājumu, Komisija nepareizi piemēroja "ekonomiskās vērtības" jēdzienu un kļūdījās samērīguma principa vai pareiza pierādīšanas pienākuma piemērošanā. Prasītājs arī apgalvo, ka Komisija nepamatoti noraidīja maksu salīdzinājumu, kas tiek prasītas no prāmju operatoriem un kravu operatoriem, kā arī kas tiek prasītas Helsingborgā un Elsinorē, tās pašas līnijas otrā galapunktā. Prasītājs apstrīd arī Komisijas secinājumu, ka starp prāmju un kravu operatoriem EKL 82. panta izpratnē nepastāv diskriminācija attiecībā uz maksu. Prasītājs uzskata, ka Komisija nepareizi secināja, ka HHAB sniegtie pakalpojumi šajās divās nozarēs nav līdzvērtīgi un ka prāmju operatori neatradās neizdevīgos konkurences apstākļos.

Prasītājs bez tam apgalvo, ka Komisijas sniegtais pamatojums ir nepareizs, neatbilstošs un pretrunīgs un šā iemesla dēļ pārkāpj EKL 235. pantu. Prasītājs atsauca arī uz savām tiesībām tikt uzklautam saskaņā ar Regulas Nr. 2842/98 6. pantu un apgalvo, ka Komisija nav veikusi pienācīgu izmeklēšanu saprātīgā termiņā, tādējādi pārkāpjot EKL 10. pantu, Eiropas Cilvēktiesību Konvencijas 6. pantu un principu, ka Komisijai ir jārīkojas saprātīgā termiņā.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Nadine Schmit iesniedza 2004. gada 8. oktobrī

(Lieta T-419/04)

(2005/C 6/79)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 8. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Nadine Schmit, dzīvojoša Ispra (Itālija), kuru pārstāv advokāti Pierre Paul Van Gehuchten un Pierre Jadoul, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2004. gada 8. jūlija tiešo lēmumu par prasītājas sūdzības noraidīšanu, lēmumu nesagatavot novērtējuma ziņojumu par 2001. – 2002. g. un institūcijas lēmumu neminēt prasītāju to ierēdņu, kas ir paaugstināmi C2 pakāpē 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā, vidū;
- piespriet atbildētājai samaksāt prasītājam 3000 eiro kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, Komisijas ierēdne, 2002. gada oktobrī devās slimības atvaļinājumā. Kopš 2003. gada 1. septembra viņa saņem invalīditātes pensiju. Uz šī pamata iecelēj institūcija nolēma nesagatavot novērtējuma ziņojumu par 2001. – 2002. g. Līdz ar to prasītāja nesaņēma nevienu nopelnu un prioritātes punktu 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā, un tās vārds netika iekļauts C2 pakāpē paaugstināmo ierēdņu sarakstā.

Prasītāja apstrīd minētos lēmumus, norādot uz Civildienesta noteikumu 43. panta un tā vispārīgo piemērošanas noteikumu (Komisijas 2002. gada 26. aprīļa lēmums), kā arī vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldes principu pārkāpumu. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka Komisijai nebija tiesības 2002. gada beigās vai 2003. gada sākumā uzskatīt prasītāju par ierēdņi, kurai līdz došanās pensijā ir atlicis mazāk par gadu un kurai nav nepieciešams sagatavot novērtējuma ziņojumu. Attiecībā uz lēmumu nepaaugstināt prasītāju C2 pakāpē, viņa apgalvo, ka ir noticis Civildienesta noteikumu 45. panta, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un labas pārvaldes principu pārkāpums.

Prasība pret Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru, ko José Antonio Carreira iesniedza 2004. gada 11. oktobrī

(Lieta T-421/04)

(2005/C 6/80)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 11. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Darba drošības un veselības aizsardzības aģentūru, ko cēla José Antonio Carreira, ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Georges Vandresanden un Laure Levi, avocats.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Aģentūras lēmumu, ar kuru prasītājam par pagaidu amata ieņemšanu, kuram tas tika norīkots laikposmā no 2003. gada 13. janvāra līdz 2004. gada 15. augustam, piešķirta daļa no Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punktā paredzētās diferencētās piemaksas;
- piespriet atbildētājam samaksāt diferencētās piemaksas atlikušo daļu, kas prasītājam pienākas atbilstoši Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punktam;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs esošajā lietā, kurš, būdams atbildētāja juridiskais padomnieks, uz pagaidu laiku tika norīkots pildīt Aģentūras administrācijas vadītāja funkcijas sakarā ar attiecīgā štata ierēdņa slimības atvaļinājumu, nepiekrīt AIPN (iecelēj institūcija) lēmumam sadalīt diferencētās piemaksas summu starp divām personām, kas bija norīkotas pagaidu amatā. Prasītājs apstrīdēja šo lēmumu, norādot, ka nepiekrīt tam, ka, aizstājot administrācijas vadītāju, viņš bija nodarbināts nepilnu darba laiku un tādēļ viņam ir tiesības uz visu diferencēto piemaksu, kas ir strīda priekšmets.

Savu prasījumu atbalstam prasītājs norāda uz Civildienesta noteikumu 7. panta 2. punkta, kā arī saistības starp pakāpi un amatu, nediskriminācijas un samērīguma principu pārkāpumu.

Prasītājs arī uzskata, ka šajā lietā ir pārkāpts aktu pamatojuma pienākums.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Walter Parlante iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(Lieta T-432/04)

(2005/C 6/81)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Walter Parlante, ar dzīvesvietu Enghien (Beļģija), kuru pārstāv Lucas Vogel, avocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējiestādes 2004. gada 5. jūlija lēmumu, ar kuru tā noraidīja prasītāja 2004. gada 26. februāra sūdzību, ar kuru viņš apstrīdēja lēmumu viņu nepaaugstināt amatā no C2 kategorijas uz C1 kategoriju 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā;
- nepieciešamības gadījumā, atcelt arī iecelējiestādes sākotnējo 2003. gada decembra lēmumu, ar kuru viņš netika paaugstināts amatā no C2 kategorijas uz C1 kategoriju 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs norāda uz Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu, nediskriminācijas principa pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu novērtējumā. Pēc prasītāja domām, jaunā amatā paaugstināšanas procedūra vairs nenodrošina ierēdņu individuālo nopelnu pareizu un taisnīgu salīdzināšanu novērtējumā, jo šo novērtējumu veic salīdzinot tikai vienu un tā paša ģenerāldirektorāta ierēdņus.

Prasītājs papildus apgalvo, ka Civildienesta noteikumu 45. panta vispārīgo piemērošanas noteikumu 12. pants pārkāpj Civildienesta noteikumu 45. pantu un ir diskriminējošs, jo dažiem ierēdņiem 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā tika piešķirti papildus prioritārie punkti tikai tādēļ, ka viņi bija izvirzīti paaugstināšanai amatā 2002. gadā, bet netika paaugstināti.

Prasītājs arī norāda uz tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Angela Davi iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(Lieta T-433/04)

(2005/C 6/82)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Angela Davi, ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Lucas Vogel, advokat.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt iecelējiestādes 2004. gada 2. jūlija lēmumu, ar kuru tā noraidīja prasītājas 2004. gada 1. marta sūdzību, ar kuru viņa apstrīdēja lēmumu viņu nepaaugstināt amatā no C3 kategorijas un C2 kategoriju 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā;
- nepieciešamības gadījumā, atcelt arī iecelējiestādes sākotnējo 2003. gada decembra lēmumu, ar kuru viņa netika paaugstināta no C3 kategorijas un C2 kategoriju 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir identiski lietā T-432/04 minētajiem.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Alex Milbert un citi iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(Lieta T-434/04)

(2005/C 6/83)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Alex Milbert, kas norādīja adresi Hesperange (Luksemburga), Imre Czigány, kas norādīja adresi Rhode St. Genèse (Beļģija), José Manuel De la Cruz González, kas norādīja adresi Briselē, Viviane Deveen, kas norādīja adresi Overijse (Beļģija), Mohammad Reza Fardoom, kas norādīja adresi Roodt-sur-Syre (Luksemburga), Laura Gnemmi, kas norādīja adresi Hünsdorf (Luksemburga), Marie-José Reinard, kas norādīja adresi Bertrange (Luksemburga), Vassilios Stergiou, kas norādīja adresi Kraainem (Beļģija), un Ioannis Terezakis, kas norādīja adresi Briselē, kurus pārstāv Gilles Bounéou un Frédéric Frabetti, advokats.

Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ierēdņu sarakstu, kas paaugstināti 2003. gada paaugstināšanas amatā laikā, jo šie saraksti nesatur prasītāju vārdus, ka arī, ja nepieciešams, šī lēmuma sagatavošanas aktus;
- pakārtoti, atcelt paaugstināšanas punktu piešķiršanu, kas veikta 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā, ciktāl tas skar prasītājus;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāji, kas ir Komisijas ierēdņi, netika paaugstināti amatā 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā. Ar savu prasību viņi apstrīd Komisijas izmantoto sistēmu šajā paaugstināšanas amatā laikā tiktāl, ciktāl šī sistēma paredz papildus katram ierēdnim piešķirtajiem nopelni punktiem un stāža punktiem piešķirt pārpalikuma ("reliquat") punktus tiem ierēdņiem, kas bija iekļauti iepriekšējā amatā paaugstināšanas sarakstos, bet netika paaugstināti, kā arī punktus, ko piešķīra ģenerāldirektorāti, speciālos pārejas punktus, punktus par darbu Dienesta interesēs un "d'appel" punktus, kurus piešķīra Amatā paaugstināšanas komitejas. Prasītāji apgalvo, ka, izmantojot šādu sistēmu, Komisija neveica ierēdņu, kuriem bija tiesības uz paaugstinājumu, nopelni salīdzinošo vērtējumu, tādējādi pārkāpjot Civildienesta noteikumu 45. pantu, kā arī to vispārējos izpildes noteikumus.

Uz šī paša pamata prasītāji izvirza nediskriminācijas principa pārkāpumu, patvaļīgas rīcības aizlieguma principa pārkāpumu, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, principa "patere legem quam ipse facit" pārkāpumu un pienākuma rūpēties par ierēdņu labklājību pārkāpumu.

Prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju, ko Manuel Simões Dos Santos iesniedza 2004. gada 22. oktobrī

(Lieta T-435/04)

(2005/C 6/84)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju, ko cēla Manuel Simões Dos Santos ar dzīvesvietu Alikantē (Spānija), kuru pārstāv Antonio Creus Carreras, advocat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2004. gada 7. jūlija lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītāja sūdzība, kā arī 2003. gada 15. decembra lēmumu, kas nosaka prasītājam par nopelniem piešķirto uzkrāto punktu skaitu, un 2003. gada 12. decembra lēmumu, kas to apstiprina;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam atlīdzināt visus tiesas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājam šajā lietā 2002. gada paaugstināšanas laikā tika piešķirta A 5 pakāpe. Iecelēj institūcija viņam paziņoja, ka viņa kontā paliek 54,19 punkti, tomēr no Personāla departamenta 2003. gada 15. decembra vēstules viņš uzzināja, ka 2003. gada 30. septembrī viņam kontā bija tikai 1,5 punkti. No šīs vēstules, kas ir apstrīdētais lēmums, izrietēja, ka šis punktu samazinājums nebija radies pirms jaunās, ar Biroja lēmumu ADM-03-35 ieviestās sistēmas, atzīto punktu transformācijas rezultātā, bet gan, pilnībā tos dzēšot saskaņā ar jauno noteikumu par punktu uzskaites sākšanu no nulles pēc paaugstinājuma, kā to noteica minētais lēmums.

Savu prasību pamatojumam prasītājs, pirmkārt, atsaucas uz likumīguma un tiesiskās drošības principu, kā arī uz atpakaļejoša spēka aizlieguma pārkāpumu, tā kā šajā lietā nepastāvēja īpaši apstākļi, kas varētu attaisnot atlikušo punktu dzēšanu, kas ierēdnim jau bija tikuši atzīti un uz kuriem viņam bija tiesības saskaņā ar notikumu laikā spēkā esošo kārtību.

Prasītājs atsaucas arī uz tiesiskās palāvības un nediskriminācijas principu, kā arī uz pamatojuma sniegšanas pienākuma pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Carlos Sánchez Ferriz iesniedza 2004. gada 26. oktobrī

(Lieta T-436/04)

(2005/C 6/85)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 26. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Carlos Sánchez Ferriz, kas norādīja adresi Briselē, kuru pārstāv Gilles Bounéou un Frédéric Frabetti, advocats.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt ierēdņu sarakstu, kas paaugstināti amatā 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā, jo šajā sarakstā nav prasītāja vārda, kā arī, ja nepieciešams, atcelt šī lēmuma sagatavošanas aktus;
- pakārtoti, atcelt amatā paaugstināšanas punktu piešķiršanu, kas veikta 2003. gada amatā paaugstināšanas laikā, ciktāl tas skar prasītāju;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai pamatotu savu prasību, prasītājs izvirza tādus pašus pamatus, kādus izvirzīja prasītāji lietā T-434/04.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Holger Standertskjöld-Nordenstam iesniedza 2004. gada 1. novembrī

(Lieta T-437/04)

(2005/C 6/86)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 1. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Holger Standertskjöld-Nordenstam, dzīvojošs Vaterlo (Beļģija), kuru pārstāv advokāts Thierry Demaseure.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt 2003. gada 19. decembra administratīvajās ziņās Nr. 84-2003 publicēto Komisijas lēmumu neiekļaut prasītāju to ierēdņu sarakstā, kas ir nopelnījuši paaugstināšanu A3 pakāpē 2003. gada paaugstināšanas amatā otrajā posmā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ģenerāldirektorāts, kurā strādā prasītājs, piedāvāja viņu paaugstināt A3 pakāpē 2003. gadā. Konsultatīvā amatā iecelšanas komiteja izveidoja sarakstu ar četrpadsmit ierēdņiem, kas ir nopelnījuši paaugstināšanu amatā. Prasītājs nebija iekļauts sarakstā, jo atradās piecpadsmitajā vietā. Iecelējietāde nolēma sarakstu papildināt ar diviem kabinetu locekļiem. Uz šī pamata prasītāja, pamatojot savu prasību, norāda, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Civildienesta noteikumu 45. pantu, jo šo kabinetu locekļu nopelni netika salīdzināti ar citu ierēdņu, tajā skaita arī prasītāja, nopelniem.

Papildus prasītāja izvirza otro pamatu, kas izriet no Komisijas 1988. gada 19. jūlija lēmuma 4. panta 2. punkta iespējama pārkāpuma. Šajā sakarā prasītājs norāda, ka attiecīgā paaugstināšana amatā ir notikusi bez iepriekšēja Konsultatīvās amatā iecelšanas komitejas atzinuma un to ierēdņu sarakstā, kam ir visvairāk nopelnu, vajadzētu būt par 50 % vairāk ierēdņu vārdu nekā paaugstināšanas iespēju, nevis, kā tas ir šajā gadījumā, tādām ierēdņu vārdu skaitam, kurš atbilst pieejamo amatu skaitam.

Visbeidzot prasītājs norāda, ka nav ievērots pienākums sniegt pamatojumu.

Prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko Elke Huober iesniedza 2004. gada 29. oktobrī

(Lieta T-438/04)

(2005/C 6/87)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 29. oktobrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Savienības Padomi, ko cēla Elke Huober, kas norādīja adresi Briselē, kuru pārstāv Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis un Etienne Marchal, avocats.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes lēmumu, ar kuru tika atteikts prasītājam piešķirt ekspatriācijas pabalstu un no tā izrietošās tiesības, viņai stājoties dienesta attiecībās 2003. gada 1. septembrī;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirms stāšanās Padomes dienestā prasītāja bija Bādenes-Virtembergas zemes informācijas biroja dienestā Briselē. Savā prasībā viņa apstrīd lēmumu, ar kuru tika atteikts viņai piešķirt ekspatriācijas pabalstu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsauca uz Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, tā kā Padome neuzskatīja, ka prasītāja bija apstākļos, kas rodas tāda darba rezultātā, kas veikts kādas citas valsts labā. Prasītāja bez tam atsauca uz vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principa pārkāpumu.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Jean-Claude Heyraud iesniedza 2004. gada 2. novembrī

(Lieta T-441/04)

(2005/C 6/88)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 2. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Jean-Claude Heyraud, dzīvojošs Briselē, kuru pārstāv advokāti Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis un Etienne Marchal, kuri norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumu, ar ko izveido ierēdņu sarakstu, kuri paaugstināmi A3 pakāpē otrajā paaugstināšanas kārtā, veicot paaugstināšanu 2003. gadā, un ar ko noraida prasītāja kandidatūru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs šajā lietā – A4 pakāpes ierēdnis – iebilst pret iecelējinstiucijas atteikumu paaugstināt viņu augstākā pakāpē otrajā paaugstināšanas kārtā, veicot paaugstināšanu 2003. gadā.

Pamatojot savus prasījumus, prasītājs norāda, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, kā arī nediskriminācijas princips.

Šajā sakarā viņš precizē, ka Komisija ir "standartizējusi" nopelnu punktus, ko ģenerāldirektorāti un dienesti piešķir A4 pakāpes vidēja līmeņa vadošajos amatos esošajiem ierēdņiem, kas paaugstināmi amatā, lai veiktu salīdzinošu nopelnu izvērtēšanu, kas noteikta Civildienesta noteikumos. Standartizētos koeficientus nosaka pēc vidējā nopelnu punktu skaita, kas piešķirti A4 pakāpes ierēdņiem, kurus var paaugstināt A3 pakāpē otrajā paaugstināšanas kārtā.

Komisijas izmantotā metode ir pieļaujama tikai tiktāl, ciktāl vidējo rezultātu aprēķina attiecībā uz pietiekamu paaugstināmo ierēdņu skaitu. Tā kā prasītājs otrajā paaugstināšanas kārtā, veicot paaugstināšanu 2003. gadā, bija vienīgais sava dienesta ierēdnis, ko varēja paaugstināt amatā otrajā paaugstināšanas kārtā, veicot paaugstināšanu 2003. gadā, tad uz viņu attiecināja standartizētu koeficientu 100 neatkarīgi no viņa nopelniem un īpašiem kritērijiem, ko viņa dienests izmantoja, nosakot nopelnu punktus.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Andrea Walderdorff iesniedza 2004. gada 5. novembrī

(Lieta T-442/04)

(2005/C 6/89)

(tiesvedības valoda – franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 5. novembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Andrea Walderdorff, Brisele, kuru pārstāv Lucas Vogel, avocats.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt AIPN, (ieccēlējinstiucija) 2004. gada 19. jūlijā pieņemto Lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītājas 2004. gada 26. februāra sūdzība, kurā tā apstrīd Lēmumu, ar kuru tai 2003. gadā paaugstināšanas ietvaros tika atteikta paaugstināšana no A5 uz A4 pakāpi;
- ja nepieciešams, tāpat atcelt AIPN 2003. gada novembrī pieņemto sākotnējo Lēmumu, ar ko 2003. gada paaugstināšanas ietvaros prasītājai tika atteikta paaugstināšana no A5 uz A4 pakāpi;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Izvirzītie pamati un galvenie argumenti ir identiski tiem, kas minēti lietā T-432/04.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Danish Management A/S iesniedza 2004. gada 2. decembrī

(Lieta T-463/04)

(2005/C 6/90)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 2. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Danish Management A/S, Viby J (Dānija), kuru pārstāv C. Kennedy-Loest un C. Thomas, solicitors, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 18. novembra un 2004. gada 30. novembra lēmumus, ar ko noraida prasītāja iesniegto konkursa piedāvājumu konkursa procedūrā par pakalpojuma līgumu Eiropas Kopienas finansēto ārējās sadarbības projektu un programmu īstenošanas uzraudzības sistēmas izveidošanai – 2. sērija: ACP [Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstis], Dienvidāfrika un Kuba – EuropeAid 119453/C/SV/Multi;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs iesniedza konkursa piedāvājumu pakalpojuma līgumam par Eiropas Kopienas finansēto ārējās sadarbības projektu un programmu īstenošanas uzraudzības sistēmas izveidošanu – 2. sērija, kas aptver ACP, Dienvidāfriku un Kubu, ko publicēja 2004. gada 26. maijā (!).

Komisija noraidīja konkursa piedāvājumu ar 2004. gada 18. novembra lēmumu, pamatojot ar to, ka pastāvēja neatbilstība starp prasītāja finansiālo piedāvājumu un tehnisko piedāvājumu attiecībā uz vajadzīgo cilvēka darba dienu skaitu. Komisija 2004. gada 30. novembra vēstulē atstāja lēmumu nemainītu.

Prasītājs apgalvo, ka Komisijas lēmums balstās uz kļūdu faktos, jo prasītājs uzskata, ka starp tās konkursa piedāvājuma divām daļām šāda neatbilstība nepastāvēja.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka Komisijai vajadzēja censties noskaidrot iespējamo neatbilstību un, to nedarīdama pirms prasītāja konkursa piedāvājuma noraidīšanas, Komisija ir rīkojusies nesamērīgi un bez pienācīgas rūpības, tādējādi pārkāpjot savu rūpības pienākumu.

(!) OV S 102-081573

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Impala iesniedza 2004. gada 3. decembrī

(Lieta T-464/04)

(2005/C 6/91)

(tiesvedības valoda - angļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 3. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Impala, Briselē (Beļģija), kuru pārstāv S. Crosby un J. Golding, solicitors, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2004. gada 19. jūlija lēmumu lietā Nr. COMP/M.3333-Sony/BMG;

- pakārtoti, daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas attiecas uz kādu vai visiem no tālāk minētajiem:
 - vairāku sabiedrību dominējošais stāvoklis tiešsaistes mūzikas (online music) licenču tirgū;
 - vienas sabiedrības dominējošais stāvoklis tiešsaistes mūzikas izplatīšanas tirgū;
 - pušu mūzikas izdošanas attiecīgo komercdarbību koordinēšana;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisiju atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs ir starptautiska asociācija, kuras mērķis ir veicināt savu dalībnieku, neatkarīgu mūzikas sabiedrību, vispārējās intereses. Prasītājs prasa atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru ir atļauta divu pasaules mēroga mūzikas ierakstu komercsabiedrību Bertelsmann AG un Sony Corporation of America apvienošanās.

Prasības pamatojumā prasītājs apgalvo, ka, atļaujot apvienošanu, Komisija ir pārkāpusi EKL 235. pantu, EKL 81. panta

1. punktu, Regulu Nr. 4064/89 ⁽¹⁾ un tiesību aktu normas, kas nosaka to piemērošanu, kā arī pieļāva būtiskas kļūdas savā novērtējumā:

- secinot, ka pirms apvienošanās mūzikas ierakstu tirgū nepastāvēja vairāku sabiedrību dominējošais stāvoklis;
- secinot, ka apvienošanās nenostiprināja esošo vairāku sabiedrību dominējošo stāvokli šajā tirgū;
- secinot, ka apvienošanās neradītu vairāku sabiedrību dominējošo stāvokli mūzikas ierakstu tirgū, tiešsaistes mūzikas licenču tirgū vai tiešsaistes mūzikas izplatīšanas tirgū;
- secinot, ka šīs apvienošanās rezultātā nenotiktu pušu mūzikas izdošanas attiecīgo komercdarbību koordinēšana.

⁽¹⁾ OV L 395, 1. lpp.

III

(Paziņojumi)

(2005/C 6/92)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 314, 18.12.2004.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 300, 4.12.2004.

OV C 273, 6.11.2004.

OV C 262, 23.10.2004.

OV C 251, 9.10.2004.

OV C 239, 25.9.2004.

OV C 228, 11.9.2004.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
